

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาผลการให้ความรู้ในโครงการฝึกทักษะการทำงานพื้นฐานอาชีพ
การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

Study and evaluation of occupational therapy for the chronic schizophrenia patients on economic self sufficient and self reliance agricultural concept educational course in Jitavej KhonKaen Hospital.

นายสมศักดิ์	แสนสุริวงศ์
นางสาวศรีสอาด	จุฑากฤษณ์
นางกมลลักษณ์	กำจาย
นางอมรัตน์	พูลทอง

กลุ่มงานพื้นฟูสมรรถภาพ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

30 มีนาคม 2543

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาผลการให้ความรู้ในโครงการฝึกสอนทักษะการทำงานพื้นฐานอาชีพ การทำการเกษตรแบบ
เศรษฐกิจพอเพียง โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

Study and evaluation of occupational therapy for the chronic schizophrenia patients on
economic self sufficient and self reliance agricultural concept educational course in Jitavej Khon
Kaen Hospital.

นายสมศักดิ์	แสนสุริวงศ์
นางสาวศรีสอาด	จุฑากฤณณา
นางกมลลักษณ์	กำจาย
นางอมรรัตน์	พูลทอง

เลขทะเบียน.....	20020168
วันที่.....	27 ส.ค. 2545
เลขเรียกหนังสือ.....	ก 765 ๙๘๔๓ ช. 1

กลุ่มงานพื้นฟูสมรรถภาพ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

30 ธันวาคม 2543

บทคัดย่อ

บทนำหรือวัตถุประสงค์

การศึกษารั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการให้ความรู้ในโครงการฝึกสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพการทำกิจกรรมแบบเศรษฐกิจพอเพียงก่อนและหลังแก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื่องที่รับไว้รักษาเป็นผู้ป่วยใน ณ ศูนย์พัฒฟุสรรถภาพดอนดู่ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

วิธีการศึกษา

การศึกษารั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi – experimental study) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เป็นผู้ป่วยจิตเภทเรื่องเพชรชัยจำนวน 20 คน ที่รับไว้รักษาเป็นผู้ป่วยใน ณ ศูนย์พัฒฟุสรรถภาพดอนดู่ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นระหว่างเดือน มีนาคม – กันยายน พ.ศ.2543 เลือกตัวอย่างเพื่อทำการศึกษาแบบเจาะจง (purposive sampling) ตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพการทำกิจกรรมแบบเศรษฐกิจพอเพียง การสาธิตขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง ประกอบแผนการสอนทุกแผน ตามลำดับ และแบบสัมภาษณ์ทดสอบความรู้การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงเปรียบเทียบก่อนและหลังการให้ความรู้ เป็นระยะเวลา 7 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Packge for the Social Science) และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. ความรู้ของผู้ป่วยใช้วิธีแจกแจงความถี่ ค่านั้มเฉลี่ย เลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ใช้สถิติ T –test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการให้ความรู้

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยจิตเภทเรื่องมีความรู้การทำกิจกรรมแบบเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการให้ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปและขอเสนอแนะ

จากการศึกษาผลการให้ความรู้ทักษะการงานพื้นฐานอาชีพการทำกิจกรรมแบบเศรษฐกิจพอเพียง แก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื่อง พนวจ ผู้ป่วยหลังการให้ความรู้มีความรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการให้ความรู้แต่ทั้งนี้ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ที่เพิ่มขึ้นของผู้ป่วยที่เข้ารับการให้ความรู้และการมีการติดตามผลของการนำความรู้ การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้นำไปประยุกต์ใช้หลังออกจากโรงพยาบาลกลับสู่ชุมชน เพื่อทราบผลของการเรียนรู้ และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ป่วยในระยะยาวต่อไป

Abstract

The quasi experimental study was designed to evaluate in pre and post test in descriptive model of evaluation. The inclusion criteria of the subject in the chronic schizophrenia patient without any defects nor other physical neither disabilities, the sign and symptom were under controlled. The subject had been admitted and hospitalized at “Don Doo Ward” under these inclusion criteria 20 patients were met the inclusion criteria and were subjected to study toward the objective

The objective of this study was aimed for the descriptive evaluation on the learning abilities of the patients of the evaluation course entitle “economic self sufficients and self reliance agricultural education program”

The quasi experiment study was used to evaluate the learning abilities of the subjects inconsitents to the lesson plan of education program. The learning abilities were evaluated under the pre and post test, descriptive study by interviewing with the verbal questionnaires, all questionnaires are standardized.

Verbal interviewing needed to be done because the patient were mostly illiteracy both in acquired and unconcentrated illiteracies, or too old to read. The sampling process was purposive samping under those mentioned inclusion criteria. The period of this studies was planned for 7 months.

The lesson plans were designed systematically which included lecture, demonstrations, practice consecutively. The assessment of evaluation processed under the pre and post test, descriptively.

The SPSS program was used for statistical data analysis. The questionnaire for interviewing will on the data on

- (1) patients Biodata base
- (2) Knowledges,what the patient had learned by scoring. The statistical analysis will be performed on analysis, arithmetic means and standard divation of those score.
- (3) T- test was used for statistical significant difference test of those scores of the pre-and post test of the study. The result of this studies was very incouraging with the statistically significant, $\alpha = 0.01$ or 99 % of confidence. The conclusion can be drawn that the course on socio economic self sufficient and self reliance agricultural training should give the positive reinforcement on complementary to rehabilitation result on therapeutic effects of the chronic schizophrenia patients. The study should

be encouraged to the program to rehabilitation of other patients in the communities as well. The mucual benefit will not only but also for the effective of therapeutic managements for the patients, society as a whole.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องการศึกษาผลการให้ความรู้ การทำการเกย์ตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงก่อนและหลัง แก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื้อรังในโครงการฝึกสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพสำเร็จลงได้ ด้วยการสนับสนุน และช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่ายดังต่อไปนี้

น.พ. อภิชัย มงคล ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัย และสนับสนุนการวิจัย และสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการ

พศ. น.พ. ปัจพงษ์ เกษมบูรณ์ คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่กรุณาให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ โดยตลอด

ภญ. นุสรารพร เกษมบูรณ์ คณบดีคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่กรุณาให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ โดยตลอด

นางวันนี หัดพนม ผู้ช่วยผู้อำนวยการประจำจังหวัดสกลนคร ที่กรุณาให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นในการดำเนินโครงการ

นางสาววรัตน์ พวงลัดดา พยาบาลวิชาชีพ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นในการดำเนินโครงการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ที่มีอุปการะคุณดังได้กล่าวนามมาแล้วข้างต้น มา ณ โอกาสนี้ ด้วย

นายสมศักดิ์ แสนสุริวงศ์

30 ธันวาคม 2543

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	ช
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	1
สมมตฐาน	2
ขอบเขตการวิจัย	2
ข้อ ตกลงเบื้องต้น	3
นิยามศัพท์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ การเรียนรู้ และลักษณะของการเรียนรู้	5
วิธีการให้ความรู้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และส่วนเสริมการเรียนรู้	5
ลักษณะและพฤติกรรม ผู้ป่วยจิตภาพเรื่องที่รับไว้รักษาในโรงพยาบาล	7
หลักการทำการเกยตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง	10
กิจกรรมทางการเกษตรช่วยบำบัดรักษา และพื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยอย่างไร	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	12
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
การเก็บรวบรวมข้อมูล	15
การวิเคราะห์ข้อมูล	16
	17

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิจัย	หน้า
ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยจิตเภทเรื้อรัง	18
ผลการให้ความรู้การทำการเกย์ตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงแก่ผู้ป่วยจิตเภท เรื้อรังก่อนและหลังการให้ความรู้	19 22
 บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	23
อภิปรายผล	23
ข้อเสนอแนะ	24
บรรณานุกรม	25
ภาคผนวก	26
- ประวัติผู้วิจัย	27
- โครงการฝึกสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพการทำการเกย์ตร แบบเศรษฐกิจพอเพียง	28
- คู่มือเนื้อหาในการสอนให้ความรู้ทักษะการงานพื้นฐานอาชีพ การทำการเกย์ตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงแก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื้อรัง	34
- แบบสัมภาษณ์ผู้ป่วย	72
- แบบประเมินระดับสมรรถภาพผู้ป่วยจิตเภท (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข)	74

สารบัญตาราง

ตารางที่

	หน้า
1. จำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามอายุ	19
2. จำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามสถานภาพสมรส	19
3. จำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามกิจกรรมศึกษา	19
4. จำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามกลุ่มอาชีพ	19
5. จำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา ในโรงพยาบาล (รพ.จิตเวชขอนแก่น)	20
6. จำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามจำนวนวันที่อยู่รักษาในโรงพยาบาล (ครั้งสุดท้าย)	20
7. จำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามการเคยเข้ารับการฝึกสอนอาชีวบำบัด	21
8. จำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามการเคยทำการเกษตรมาก่อน	21
9. จำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามระดับสมรรถภาพ	21
10. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงของ ผู้ป่วยจิตเภทเรือรังก่อนและหลังการสอนให้ความรู้	22

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบัน ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากอิทธิพลทางด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของบุคคล เช่น ความเจริญทางด้านเทคโนโลยี การศึกษา ศาสนา ค่านิยม วัฒนธรรม และความเชื่อ การเพิ่มของประชากรที่เพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี ประกอบกับประชากรส่วนใหญ่ ของประเทศยังคงมีรายได้ ต่ำไม่เพียงพอสำหรับการยังชีพ การอาชญากรรมที่ซึ่งเด่นของบุคคลรอบข้าง และสังคม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงระบบการผลิตจากภาคเกษตรกรรม ไปสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรม สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประชาชนทุกคนภายใต้ประเทศและก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพจิต หรือโรคทางจิตเวชตามมา

จากปัญหาสุขภาพจิตที่มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น เพราะสภาวะความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในการพัฒนาประเทศ พบว่าผู้ป่วยโรคจิต ซึ่งเป็นโรคที่มีความรุนแรงและเรื้อรังเป็นส่วนใหญ่ จำเป็นต้องได้รับการรักษา แต่พบว่าผู้ป่วยโรคจิตได้รับการรักษาเฉลี่ยปีละ 2 ครั้ง / คน ซึ่งสภាព เช่นนี้จะก่อให้เกิดปัญหางานเรือนและเรื้อรังมากยิ่งขึ้น ทั้งยังก่อให้เกิดความเสื่อมในบุคคลิกภาพและคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย โดยเฉพาะในโรคจิต เป็นผลกระทบต่อกุญภาพชีวิตของบุคคล และสังคมเป็นอย่างยิ่ง (คณะกรรมการวิชาการร่วมกับสำนักงานนโยบายและแผนสาธารณสุข , 2537,8)

ผู้ป่วยจิตเภทเป็นผู้ป่วยทางจิตที่มีสาเหตุมาจากทางร่างกายและสาเหตุทางอารมณ์ โดยแสดงลักษณะความผิดปกติในความคิด การตอบสนองอารมณ์ การสื่อสาร การเข้าใจสภาวะความเป็นจริงและพฤติกรรมเป็นอย่างมาก จนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชีวิตได้มักแสดงออกในลักษณะพฤติกรรมหรืออารมณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมาก ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ต่ำลงมีความหลงผิดและประสาทหลอน (สุวัธนา อารีพรรค , 2444)

โรคจิตเภทเป็นโรคจิตที่มีอาการเรื้อรัง และระดับความรุนแรงของความสามารถในการทำบทบาททางสังคม (Disabilities) พบว่ามีระดับความรุนแรงถึงระดับ 7 เทียบเท่า Quadriplegia ผู้ป่วยเหล่านี้เกิดความบกพร่องของความสามารถในการทำหน้าที่ในชีวิตประจำวัน ได้แก่การดูแลสุขภาพตนเอง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น การติดต่อทางสังคมการเรียนรู้หรือสร้างสรรค์ และการมีรายได้ทางเลี้ยงตนเอง ซึ่งการรักษาโรคจิตเภทที่มีอาการเรื้อรังนี้ ประกอบไปด้วยการใช้ยาต้านโรคจิตร่วมกับการรักษาทางจิตสังคม โดยเฉพาะการพื้นฟูสมรรถภาพ เช่นกลุ่มน้ำดี ครอบครัวนำน้ำดี เป็นต้น แต่พบว่าผู้ป่วยส่วนหนึ่งที่มารับบริการแล้ว ไม่สามารถทำงานประจำ กลับออกไปดำเนินชีวิตอยู่กับครอบครัวและชุมชนได้ ผู้ป่วยกลุ่มนี้จึงเป็นภาระของโรงพยาบาลจิตเวชทั่วไป

ในการคุ้มครองและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข 2541, 269) ดังนั้น การรักษาทางจิตสังคม โดยเฉพาะการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยจิตเภทกลุ่มนี้ หากไม่ได้รับการคุ้มครองอย่างถูกต้องและเหมาะสมแล้ว ผู้ป่วยจิตเภทกลุ่มนี้และญาติคงไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในครอบครัว และสังคมได้อย่างปกติสุขได้

กิจกรรมกลุ่มนี้นำบัดเป็นการพื้นฟูสมรรถภาพ หรือการบำบัดรักษาโดย การจัดกิจกรรมใด ๆ ที่ได้ในรูปแบบของการรักษาเป็นการพื้นฟูความสามารถของผู้ป่วย ทั้งทางจิตใจร่างกายอารมณ์ และสังคม ซึ่งจะพาไปสู่สุขภาวะที่เหมาะสมและสังคมยอมรับ โดยการทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นกลุ่มและกิจกรรมจะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ (วนันทา พัฒนจุริพันธ์, 2538) การทำกิจกรรมแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการทำกิจกรรมตามแนวพระราชทาน ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลปัจจุบัน ให้ดำเนินการในพื้นที่ท่องเที่ยวขนาดเล็ก โดยการจัดสรรที่ดินให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมตามแนวพระราชทาน ไม่ได้ผล มีทั้งการปลูกพืชเลี้ยงสัตว์และแหล่งน้ำสำรอง ไว้ใช้ในพื้นที่อย่างเพียงพอสำหรับการทำกิจกรรม ตลอดทั้งปีเพื่อให้เกษตรกรมมีพอเพียงสำหรับการใช้บริโภคในครอบครัวเรือน สามารถเลี้ยงตัวเอง พึ่งพาตนเองได้ลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอกและถ้ามีเหลือก็ไว้ขายเป็นรายได้สู่ครอบครัวทำให้ครอบครัวอยู่สุขสบาย ซึ่งได้ดำเนินการแพร่หลายในปัจจุบัน การพัฒนาแนวทางการทำกิจกรรมตามแนวพระราชทานจำเป็นต้องประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ และสิ่งแวดล้อมจึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด งานเกษตรกรรมนำบัดเป็นการบำบัดรักษาและพัฒนาแนวทางการทำกิจกรรมพื้นฟู โดยการใช้กิจกรรมทางด้านการเกษตร เพื่อบำบัดรักษาหรือแก้ไขอาการป่วยทางจิตให้ดีขึ้น และกระตุ้นให้ผู้ป่วยจิตเภทใช้ความสามารถที่มีอยู่ปัจจุบันติกิจวัตรประจำวัน ดำรงชีวิตอยู่ในครอบครัว สังคมและชุมชนได้อย่างปกติสุข ดังนั้นผู้วิจัยและคณะจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการให้ความรู้การทำกิจกรรมแบบเศรษฐกิจพอเพียงแก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื่อรัง เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนารูปแบบวิธีการสอนให้ความรู้ทักษะการงานพื้นฐานอาชีพเกษตรกรรม แก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื่อรังในงานด้านการบำบัดรักษาและการแก้ไขปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการให้บริการผู้ป่วยจิตเภทกลุ่มนี้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาผลของการให้ความรู้การทำกิจกรรมแบบเศรษฐกิจพอเพียงก่อนและหลังแก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื่อรัง ของโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น
- เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขและพัฒนารูปแบบวิธีการให้ความรู้ทักษะการงานพื้นฐานอาชีพการทำกิจกรรมแก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื่อรัง ในโรงพยาบาล
- สมมติฐาน

ผู้ป่วยจิตเภทเรื่อรังหลังการให้ความรู้ทักษะการงานพื้นฐานอาชีพการทำกิจกรรมแบบเศรษฐกิจพอเพียงมีความรู้เพิ่มขึ้นกว่าก่อนการให้ความรู้

4. ขอบเขตการวิจัย

1. เป็นการศึกษาเชิงก่อทดลอง (Before and after Quasi – experimental study)
2. กลุ่มประชากร คือ ผู้ป่วยจิตเภทเรื้อรังที่มีอาการทางจิตสงบแล้ว ที่ได้รับไวรัកษาเป็นผู้ป่วยใน ณ. ศูนย์พื่นฟูสมรรถภาพคอนคู่ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น
3. ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยจิตเภทเรื้อรังที่มีอาการทางจิตสงบแล้ว จำนวน 20 คน ณ. ศูนย์พื่นฟูสมรรถภาพคอนคู่ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น ตั้งแต่ เดือน มีนาคม – กันยายน พ.ศ. 2543 รวมระยะเวลา 7 เดือน
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิดคือ
 - 4.1. แผนการสอนให้ความรู้ตามโครงการฝึกสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพการทำเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงแก่ผู้ป่วยจิตเวช
 - 4.2. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย
 - 4.3. แบบสัมภาษณ์ทดสอบความรู้ การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง

5. ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจตัวอย่างแบบสัมภาษณ์ความรู้ ถือว่าเป็นความจริง และเชื่อถือได้
2. ผู้สัมภาษณ์แต่ละคนมีความสามารถที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เนื่องจากก่อนทำการสัมภาษณ์ ได้มีการประชุมทดลอง และทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสัมภาษณ์ให้เข้าใจตรงกัน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้ป่วยจิตเภทเรื้อรัง นายถึง ผู้ป่วยที่รับไวรักษาเป็นผู้ป่วยในโรงพยาบาลจิตเวช ขอนแก่น และแพทย์ได้วินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตเภทที่มีอาการแสดงอย่างน้อยสองชนิดหรือมากกว่า เช่น การแยกตัวเอง ไม่สนใจญาติวงศ์ ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม สีหน้าเฉยเมย หลงผิด ประสาทหลอน พูดจาสับสน ร่วมกับระยะเวลาการคำแนะนำโดยมากกว่า 2 ปี และบทบาทหน้าที่ในชีวิตประจำวัน บกพร่องอย่างน้อย 3 ใน 6 ด้าน กล่าวคือ

1. การดูแลสุขภาพตนเอง
2. การคิดเองทำเอง ได้อย่างเหมาะสม
3. ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
4. การติดต่อทางสังคม
5. การเรียนรู้และสร้างสรรค์
6. การมีรายได้หารเลี้ยงตนเอง

2. โครงการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง นายถึง การทำการเกษตรที่มีการจัดสรรที่ดิน ให้มีความหลากหลายของกิจกรรมทางการเกษตรผสมผสานกันอย่างลงตัว มีทั้งการปลูกพืช เดี่ยง

สัตว์และแหล่ง กักเก็บนำไว้ใช้ในพื้นที่ทำการเกษตร เพื่อให้เกษตรสามารถเลี้ยงตัวเองเพียงพาน เอง ลดการพึ่งพาปัจจัย จากภายนอก และมีรายได้ใช้จ่ายอย่างพอเพียงตลอดทั้งปี

3. ความรู้ หมายถึง ความรู้ในเรื่องความหมาย ความสำคัญ วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับ ขั้นตอนและวิธีการทำเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ขั้นตอนและวิธีการเตรียมแปลงก่อน การปลูกพืช ขั้นตอนและวิธีการปลูกไม้ผล ขั้นตอนและวิธีการปลูกพืชผัก, ปลูกพืชแซม ขั้นตอน และวิธีการปฏิบัติตาม定律ของการปลูก ขั้นตอนและวิธีการเลี้ยงเป็ด ขั้นตอนและวิธีการเลี้ยงไก่ ตลอดจนขั้นตอนและวิธีการเลี้ยงปลา ที่ทำการสอนให้แก่ผู้ป่วยจิตภาพเรื่อรัง

4. ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพดอนดุ่ง หมายถึง สถานที่รับบำบัดรักษายังผู้ป่วยจิตภาพเรื่อรังที่มีอาการทางจิตสงบแล้ว ซึ่งรับผู้ป่วยชายไว้เป็นผู้ป่วยในจำนวน 36 เตียง ภายใต้การดำเนินงานของโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

5. กลุ่มงานฟื้นฟูสมรรถภาพ หมายถึง กลุ่มงาน ที่ทำหน้าที่บำบัดรักษา ช่วยให้ผู้ป่วย จิตภาพกลับมาเหมือนคนปกติ หรือบกพร่องน้อยที่สุด โดยวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทางสังคม และ อาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนกลับสู่ชุมชน สังกัดโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

6. โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น หมายถึง โรงพยาบาลที่มีหน้าที่ส่งเสริม ป้องกัน รักษา และบำบัดฟื้นฟูผู้ที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตและจิตเวช สังกัดกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบผลการให้ความรู้การทำเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงก่อนและหลังแก่ผู้ป่วย จิตภาพเรื่อรัง
2. เพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนารูปแบบวิธีการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยจิตภาพเรื่อรังให้ เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้ผู้ป่วยมีความรู้และทักษะการทำเกษตรกรรม สามารถนำไปใช้ในการ ดำรงชีวิต อยู่ในสังคมได้
3. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการให้ความรู้ทางการเกษตรแก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื่องในโครงการฝึกสอนทักษะการทำงานพื้นฐานอาชีพการทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง ของโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น โดยเปรียบเทียบความแตกต่างในด้านความรู้เกี่ยวกับการทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนได้รับความรู้และหลังได้รับความรู้ ฉะนั้นในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยและคณะได้กำหนดหัวข้อตามลำดับดังนี้ คือ

- ส่วนที่ 1 แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ การเรียนรู้และลักษณะของการเรียนรู้
- ส่วนที่ 2 วิธีการให้ความรู้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และส่วนเสริมการเรียนรู้
- ส่วนที่ 3 ลักษณะและพฤติกรรมผู้ป่วยจิตเภทเรื่องที่รับรักษาไว้ในโรงพยาบาล
- ส่วนที่ 4 หลักการทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่วนที่ 5 กิจกรรมทางการเกษตร ช่วยบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยอย่างไร
- ส่วนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 1 แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ การเรียนรู้และลักษณะของการเรียนรู้

การบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยจิตเภทอย่างมีประสิทธิภาพ คือการช่วยให้ผู้ป่วยได้รับความรู้ใหม่ หรือความรู้ที่ผู้ป่วยมีพื้นฐานและประสบการณ์ ความสามารถเดิมอยู่แล้ว เสริมเพิ่มเป็นการกระตุนช่วยให้ผู้ป่วยเกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ดีขึ้น และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ได้มีผู้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ไว้ดังนี้

ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และรายละเอียดต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับ และเก็บรวบรวมสะสมไว้ ความรู้เป็นความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริง (Facts) หรือเนื้อหาความรู้ ความคิด (Ideas) การหยั่งรู้หรือสามารถเชื่อมโยงความคิดเข้ากับเหตุการณ์ ความรู้เป็นนามธรรม เป็นกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำ การจัดระเบียบข้อมูลใหม่และการเปลี่ยนแปลง ตลอดเวลา ความรู้เป็นแนวทางอย่างหนึ่งของบุคคล ในการที่จะนำไปใช้สำหรับปฏิบัติ การที่บุคคล มีความรู้ ความเข้าใจดี จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง

ประภาเพญ สุวรรณ (2526. อ้างในพงษ์ศักดิ์ สมใจ และคณะ.2529) ให้ความหมาย “ความรู้” ว่าเป็นพฤติกรรมขั้นต้น ซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะโดยการนึกໄได้ หรือการมองเห็น ได้ยินจำได้ เช่นความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมายข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎเกณฑ์ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา เป็นต้น

จากความหมายของความรู้ดังกล่าว อาจสรุปได้ว่าความรู้ (Knowledge) คือข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์และรายละเอียดต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับรู้ จากประสบการณ์การค้นคว้า การศึกษาสังเกต และมีสะสมไว้สามารถจำได้ โดยอาศัยกระบวนการทางจิตวิทยา

เมื่อนุกคลได้รับความรู้ ซึ่งอาจได้รับมาจากการฟัง การอ่าน การเขียน หรือการมองเห็น จะทำให้นุกคลพยายามที่จะทำความเข้าใจกับความรู้นั้นๆ ซึ่งความเข้าใจนี้อาจแสดงออกมหาศาลฯ ลักษณะ เช่น การพูด การแสดงความคิดเห็น การแสดงข้อสรุป หรือการคาดหวังอะไร จะเกิดขึ้น ตามที่นุกคลนั้นเข้าใจ และตามสถานการณ์จากนั้นนุกคลจะนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา มีการวิเคราะห์ปัญหาหรือสภาพการณ์ออกเป็นส่วนๆ เพื่อทำความเข้าใจในแต่ละส่วนของสถานการณ์ นั้น แล้วนำเอาส่วนประกอบนั้นรวมกันเข้าเป็นส่วนรวม ที่มีโครงการແน່ชัด โดยนำความรู้ที่มีอยู่ เดิมรวมกับความรู้ใหม่ที่ได้รับแล้วสร้างแบบแผนการปฏิบัติ การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม การปฏิบัติตัวนี้มีองค์ประกอบสำคัญคือ การเปลี่ยนแปลงด้านความรู้และทักษะคิดของผู้ป่วย การให้ความรู้ทำให้นุกคลนั้นมีความรู้มีทักษะคิดที่ดีในเรื่องนั้น แล้วยอมรับในการปฏิบัติตามเรื่องนั้นๆ ได้ ง่าย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นแรก และจะเป็นส่วนประกอบในการสร้าง หรือก่อให้เกิดความสามารถ หรือทักษะในขั้นต่อๆ ไป ทำให้นุกคลเกิดการเรียนรู้นั่นเอง (ประภาเพญ สุวรรณ, 2520 อ้างใน สุวนิช สารวิเศษและคณะ, 2538)

ประภาเพญ สุวรรณ และ สวิง สุวรรณ (2536) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “การเรียนรู้” ว่าเป็นกระบวนการของการได้รับความรู้ ความเข้าใจ หรือทักษะโดยผ่านการมีประสบการณ์ หรือจากการได้ศึกษาในสิ่งนั้นๆ การเรียนรู้อาจจะเกิดขึ้นจากการมีสิ่งร้า และการตอบสนอง อาจจะเกิดจากกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งจะรวมถึงการมีเหตุผล การสร้างจินตนาการ การเกิดแนวคิดแบบนามธรรมและการแก้ปัญหา

มาลินี จุฑารพ (2539) กล่าวถึงธรรมชาติของการเรียนรู้ว่ามนุษย์มี ชีวิตอยู่เพื่อการเรียนรู้ และเรียนรู้เพื่อที่จะอยู่อย่างมีคุณภาพ การเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น การเรียนรู้ทำให้เกิดประสบการณ์ และประสบการณ์ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สมพร บัวทอง (ม.ป.ป.อ้างใน สมศร เสื้อหิรัญ:2525) มีความเห็นว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้อินทรีย์หรือผู้เรียนเริ่มมีพฤติกรรมใหม่ๆ หรือเกิดความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้เป็นผลเนื่องมาจากการอินทรีย์ หรือผู้เรียนเผชิญกับสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

จากข้อความดังกล่าว จะเห็นว่าการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต ทั้งการเรียนรู้ที่เกิดจากการอบรม สั่งสอน ชี้แนะโดยบุคคลหรือสถาบันต่างๆรวมทั้ง การเรียนรู้โดยอ้อมจากประสบการณ์ของตนเอง มนุษย์ทุกคนมีการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันออกไป เมื่อเกิดการเรียนรู้ก็นเราก็จะประพฤติปฏิบัติในสิ่งต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับที่ตนเองเรียนรู้มากขึ้น

วุฒิชัย จำรงค์ (2521) อธิบายลักษณะของการเรียนรู้ไว้ 4 ลักษณะคือ

1. การเรียนรู้ให้ผลในแง่ของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม พฤติกรรมที่แสดงออกหรือเป็นอยู่ก่อนกระบวนการเรียนรู้จะเปลี่ยนไป หลังจากผ่านกระบวนการนี้แล้ว
2. การเรียนรู้เป็นผลของการฝึกฝนซ้ำซาก ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากความเจ็บไข้ได้ป่วย และการบรรลุนิติภาวะ (maturation) การฝึกฝนซ้ำซากมีผลก่อให้เกิดลักษณะของการเปลี่ยนแปลงประการที่ 3 คือ
3. การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงในลักษณะค่อนข้างถาวร พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปชั่วครั้งชั่วคราวไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นการเรียนรู้ การเรียนรู้ต้องเป็นการเปลี่ยนแปลง ในลักษณะค่อนข้างถาวรจนเรียกได้ว่าเกิดเป็นนิสัย
4. การเรียนรู้ไม่อาจมองเห็นหรือสังเกตได้โดยตรง เราจะทราบได้ว่ามีการเรียนรู้เกิดขึ้นแล้วก็ต่อเมื่อเห็นหรือสังเกตได้จากการปฏิบัติ (performance) ที่แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาให้เห็น

ส่วนที่ 2 วิธีการให้ความรู้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และส่งเสริมการเรียนรู้

สุนทรี ภาณุพัฒนา (2524. อ้างใน วัชนี หัตถพนม, 2535) ได้กล่าวถึงวิธีการที่นำมาใช้ในการสอนผู้ป่วยที่นิยมใช้มี 2 วิธีคือ

1. การสอนเป็นรายบุคคล เป็นวิธีที่นิยมนำมาใช้ในการสอนผู้ป่วยมากวิธีหนึ่ง เพราะวิธีนี้มีผลดีคือ
 - ก. ผู้สอนได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการของผู้ป่วยแต่ละราย ขณะนั้น การให้ความรู้จะตรงกับความต้องการของผู้ป่วยมากที่สุด เพราะผู้ป่วยแต่ละคนแม้จะเป็นโรคเดียวกันก็มีความแตกต่างกันมาก เกี่ยวกับภูมิหลัง ความรุนแรงของโรค การรักษา เป็นต้น
 - ข. ผู้ป่วยสามารถมองเห็นปัญหาของตนเองได้อย่างชัดเจน สามารถแก้ไขปัญหาเองได้ในกรณีที่ผู้ป่วยยังไม่เข้าใจปัญหาของตนเอง หรือแก้ปัญหาคนเองไม่ได้
 - ค. สามารถประเมินผลการเรียนรู้ของผู้ป่วยได้ทันที หากวิธีการสอนไม่เหมาะสมก็สามารถเปลี่ยนวิธีการได้
 - ง. ทำให้ทราบว่าควรจะให้กำลังใจแก่ผู้ป่วยแต่ละคนมากน้อยเพียงใดในแต่ละวัน

๑. เป็นการสร้างสัมพันธ์ไม่ตรีที่ดีต่อกัน ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้สอน และผู้ป่วยให้มีความรู้สึกเป็นกันเอง ผู้ป่วยกล้าที่จะปรึกษาปัญหาส่วนตัว ผู้สอนมีโอกาสทราบถึงปัญหาข้อสงสัย ความไม่พอใจ ของผู้ป่วยที่มีต่อเจ้าหน้าที่และบริการของโรงพยาบาล

อย่างไรก็ตามแม้วิธีการสอนเป็นรายบุคคล จะเป็นวิธีการที่ดีแต่เป็นวิธีการที่ต้องเสียเวลา มาก และพยาบาลมีงานด้านอื่นๆที่จำเป็นต้องทำอีกมาก อีกทั้งจำนวนเจ้าหน้าที่พยาบาลก็มีไม่นัก พอดังนั้นจึงมีวิธีการสอนอีกรูปแบบหนึ่ง คือ

๒. การสอนเป็นกลุ่ม เป็นวิธีการสอนที่จัดให้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันเป็น กลุ่มเล็กๆ เพื่อให้สามารถได้มีโอกาสพบปะสนทนากันทั่วถึง เป็นการเปิดโอกาสให้สามารถในกลุ่ม มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การเรียนรู้ในสถานการณ์นี้จะก่อให้เกิดความรู้สึก นึกคิด และอารมณ์ในทางที่ดีขึ้น

คานและทอมสัน(Kahn and Tomson,1973) ได้ให้ความเห็นว่าการที่ผู้ป่วยจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีนั้น ควรจัดให้มีการสอนเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยเกิดการเปลี่ยนแปลงไป ในทางที่ดี ส่าง เสาร์นให้ผู้ป่วยสามารถเปลี่ยนวิธีการดำเนินชีวิตความเชื่อต่างๆ ซึ่งเป็นผลจาก การเรียนรู้ในกลุ่ม และการที่ผู้ป่วยได้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็น ซึ่งเข้าเคยมีประสบการณ์มาก่อน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้ทราบถึงปัญหาทางด้านจิตใจของตนเอง

กฤษณา ศักดิ์ศรี(2530, อ้างใน ละอียด ปัญญาใหญ่และคณะ,2537) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และส่งเสริมการเรียนรู้คือ

๑. ตัวผู้เรียน(Learner) หรือตัวแปรที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน(Individual Variables) ตัวผู้เรียนหมายถึง ตัวผู้อยู่ในกระบวนการ การเรียนรู้ จะเป็นไครก็ได้ ไม่ได้หมายถึงเฉพาะนักเรียน นักศึกษา ในสถาบันการศึกษาเท่านั้น เพราะแท้จริงแล้วกระบวนการเรียนรู้ มิได้จำกัดอยู่ในเฉพาะสถานศึกษา ในลักษณะเป็นระเบียนแบบแผนเท่านั้น หากแต่เกิดขึ้นตลอดเวลา ในสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิดจนตาย

ตัวแปรที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน หรือองค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้เรียน มีดังนี้

๑.1 อายุ(Age) นักจิตวิทยาพบว่า บุคคลที่พ้นจากผู้ใหญ่ไปแล้ว ยิ่งอายุมากขึ้นความสามารถในการเรียนรู้จะยิ่งลดลง ความจำไม่ดีเท่าวัยรุ่นแต่ก็มีสิ่งชดเชย เช่น ประสบการณ์การใช้เหตุผลดีขึ้น การควบคุมอารมณ์ดีขึ้น โดยทั่วไปความสามารถในการเรียนรู้ ตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยรุ่น จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆจากวัยรุ่นถึงวัยผู้ใหญ่จะคงที่ จากวัยผู้ใหญ่ถึงวัยราจะลดลง

อายุตามปฏิทิน(Chronological Age) นี้ ธอร์นไดค์(Thondike1962) พบว่าเด็กจะพัฒนาความสามารถในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ตั้งแต่อายุ ๕ ขวบ จนถึงอายุประมาณ 17-20 ปี แล้วต่อจากนั้นจะคงที่ แล้วจะค่อยๆลดลงถึงอายุ 50 ปี ภายหลังจากอายุ 50 ปีแล้ว ความสามารถในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ จะลดลงอย่างรวดเร็ว

1.2 เพศ(Sex) เรามักจะยอมรับกันว่าความแตกต่าง ในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้คนเราแตกต่าง กันในเรื่องของการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ ความสนใจ การแสดงพฤติกรรม ฯลฯ จากการค้นคว้าปรากฏว่า เพศชาย หรือเพศหญิงก็สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆได้ทัดเทียมกัน แต่การที่ชายและหญิงมีเจตคติหรือความสนใจในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ไม่เหมือนกันเป็นเพราะ บนธรรมเนียมประเพณีของสังคม

1.3 ประสบการณ์เดิม (Experience) มีความสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ การถ่ายโよง การเรียนรู้ (Transfer of Learning) เป็นกระบวนการที่ผลของการเรียนรู้ บทหนึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนบทเรียนใหม่ มีทั้งการถ่ายโยง ที่ทำให้การเรียนสิ่งใหม่ที่ดีขึ้น เร็วขึ้น ที่เรียกว่า Positive Transfer และการถ่ายโยงที่ทำให้การเรียนสิ่งใหม่ช้าลง ที่เรียกว่า Negative Transfer การเรียนรู้ สิ่งใหม่ๆ ล้วนต้องอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานของแต่ละบุคคล

ตามปกติถ้าใครมีประสบการณ์เดิม มีความรู้เดิมเป็นพื้นฐาน จะเรียนเรื่องใหม่ได้สะดวก และเร็วขึ้น ผลการเรียนรู้จากบทเรียนที่เรียนไปแล้ว มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้บทเรียนใหม่

1.4 สมรรถวิสัย(Capacity) คือขีดจำกัดสูงสุดของความสามารถ ของแต่ละบุคคล ใครมี สมรรถวิสัยสูงผลการเรียนก็น่าจะดีขึ้นกว่าผู้ที่มีสมรรถวิสัยต่ำ

1.5 ความบกพร่องทางร่างกายบางประการ(Physical Handicaps) จะเป็นอยู่ ตามสภาพ สัมผัสกล้ามเนื้อส่วนใดก็ตามมีผลต่อการเรียนรู้มากยิ่งมีความบกพร่องมากเท่าไร ความสามารถในการรับรู้และเรียนรู้ก็น้อยลงเท่านั้น

1.6 แรงจูงใจ(Motivation) เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีจุดมุ่งหมายแน่นอน การจูงใจเกิดจากเครื่องล่อใจต่างๆ ที่จะช่วยให้เกิดความปรารถนา ที่จะเรียน รากฐานทางเจตคติ ต่อครู่ ต่อสิ่งที่จะเรียน ก่อให้เกิดความสนใจอยากเรียน ความต้องการ ความสนใจ การฝึกเรียน เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง

1.7 สติปัญญา(Intelligence) จากการศึกษาของ วูด โวรว (Woodrow,1946) พบร่วมกัน I.Q. 一群 จะเรียนรู้ได้เร็วกว่าคน I.Q. ต่ำ ถึงแม้มีความจริงอยู่ว่าคน I.Q. สูงไม่จำเป็นต้องเรียนดีทุกคน แต่คนเรียนดีทุกคน ก็จำเป็นต้องอาศัยสติปัญญาที่สูงด้วย

1.8 อารมณ์ ถ้าปราศจากความวิตกกังวล(Anxiety) ก็จะเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ที่ดี จากการทดลองของ สไปล์เบอร์เกอร์ (Spielberger,1962) พบร่วมกันที่มีความวิตกกังวลน้อย ย่อมเรียนได้ดีกว่า เด็กที่มีความวิตกกังวลมาก

2. บทเรียน (Task Variables) ถ้าจัดบทเรียนโดยถือผู้เรียนเป็นหลัก (Child center) ผู้เรียนจะสะดวกขึ้นแต่ทั้งๆ ไป นักจะถือเอาเนื้อหาวิชาเป็นหลัก (Subject Matter Center) ผู้เรียนจึงเรียนไม่ได้เต็มที่

ส่วนที่ 3 อักษณะและพฤติกรรมผู้ป่วยจิตเภทเรื้อรังที่รับรักษาไว้ในโรงพยาบาล

ผู้ป่วยจิตเภทเรื้อรัง (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข . 2541, 269) คือ บุคคลที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตเภทที่มีอาการแสดงอย่างน้อย 2 ชนิดหรือมากกว่า เช่น แยกตัวเอง ไม่สนใจตนเอง ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม สีหน้าเฉยเมย นอกรากนี้มีหลงผิด ประสาทหลอน พูดจาลับสนร่วงกับระยะเวลาการดำเนินโรคมากกว่า 2 ปี และบทบาทหน้าที่ในชีวิตประจำวันบกพร่องอย่างน้อย 3 ใน 6 ด้าน กล่าวคือ

1. การดูแลสุขภาพตนเอง
2. การคิดเองทำเองได้อย่างเหมาะสม
3. ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
4. การติดต่อทางสังคม
5. การเรียนรู้และสร้างสรรค์
6. การมีรายได้ทางเดียวคงเดิม

ผู้ป่วยโรคทางจิตเวช ไม่ว่าจะได้รับการวินิจฉัยเป็นโรคจิตเภทหรือโรคอื่น ๆ มักจะมีพฤติกรรมการแสดงออกในหลายรูปแบบ เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมหวาดระแวง พฤติกรรมแยกตัวเอง พฤติกรรมซึมเศร้า ทั้งนี้พฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของโรคหรือปัญหาของผู้ป่วย การให้การพยาบาล ต้องประเมินพฤติกรรมผู้ป่วยแต่ละประเภทให้ได้ก่อน จึงสามารถวางแผนให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (สุโขทัยธรรมชาติราช , 2535. ข้างใน ละเอียด ปัญญาใหญ่ , 2537)

พฤติกรรมก้าวร้าว (Agressive Behavior) หมายถึงพละกำลังที่เกิดจากคำพูดหรือการกระทำในลักษณะของการทำร้าย ซึ่งอาจจะเกิดขึ้น อย่างเหมาะสมในการป้องกันตัวเองหรือพิทักษ์สิทธิของตัวเอง โดยไม่รุกล้ำสิทธิของผู้อื่น (Self Assertive) หรือเป็นไปในทางที่เกินกว่าเหตุโดยมุ่งตรงไปยังบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อม อย่างขาดการยับยั้งชั่งใจ หรืออาจจะกลับเข้ามาสู่ต้นเอง จนกลายเป็นพฤติกรรมซึมเศร้า

พฤติกรรมหวาดระแวง (Paranoid Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดจากความคิดหวาดระแวง กลัวอย่างขาดเหตุผลและขาดความไว้วางใจผู้อื่นอย่างมาก พบได้ในผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตใจ

พฤติกรรมซึมเศร้า (Depressive Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดจากภาวะ จิตใจหม่นหมอง หดหู่ เศร้าสร้อย ห้อแท้ หมดหัวง และมองโลกในแง่ร้าย ความรุนแรงของ พฤติกรรมซึมเศร้า มีตั้งแต่ความไม่สอดคล้อง ไม่แจ่มใส เหนื่อยหน่าย ซึ่งเกิดขึ้นในชีวิตปกติประจำวัน ไปจนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม อย่างเด่นชัด จนจัดได้ว่ามีพยาธิสภาพเกิดขึ้นหรือเป็นโรคทางจิตเวช

ส่วนที่ 4 หลักการทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง

การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักการทำตามแนวพระราชทานใน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ให้ดำเนินการในพื้นที่ทำการเกษตรที่มีขนาดเล็ก โดยการจัดสรุรที่ดินให้มีความหลากหลายของกิจกรรมทางการเกษตร มีทั้งการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ และแหล่งน้ำที่ใช้ประโยชน์ในการทำการเกษตรต่าง ๆ ผสมผสานกันอย่างลงตัวและได้ผลเหมาะสม กับสภาพภูมิประเทศและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกษตรกรมีพอเพียงสำหรับการใช้บริโภคในครัวเรือน สามารถเลี้ยงตัวเอง พึ่งพาตนเองได้ ลดการพึ่งพาปัจจัยจากภายนอกและถ้ามีเหลือก็ไว้ขายเป็นรายได้สู่ครอบครัวทำให้ครอบครัวอยู่สุขสบาย

จากหลักการทำตามแนวพระราชทานดังกล่าว พoSruปได้เป็นแนวทางการดำเนินงานได้ดังนี้
(กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2541)

1. เป็นรูปแบบการทำการเกษตร สำหรับเกษตรกรที่มีที่ทำกินน้อย ประมาณ 10 - 15 ไร่
2. เกษตรกรสามารถดำเนินงานการเกษตร เพื่อให้สามารถเลี้ยงตนเองได้ (Self Sufficiency) พึ่งพาตนเอง (ลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอก)
3. มีแหล่งน้ำในไร่นา (สารน้ำในไร่นา Farm Pond) เพื่อใช้ประโยชน์จากน้ำทำการเกษตร ทั้งการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ และประมง
4. เกษตรที่มีพื้นที่ทำนา (ปลูกข้าว) ซึ่งเป็นอาหารหลักให้มีผลผลิตเพียงพอต่อการบริโภค (คน 1 คนบริโภคข้าวเปลือก 20 ถังต่อปี)
5. การแบ่งพื้นที่ทำการเกษตรให้มีทั้งการทำนา การปลูกพืชไร่ พืชผัก และไม้ผล รวมทั้งบ่อน้ำ (สารน้ำ) เป็นการทำการเกษตรที่มีความหลากหลาย มีอาหาร ไว้บริโภคในครัวเรือน และถ้ามีเหลือก็ไว้ขาย เป็นรายได้สู่ครอบครัว
6. การทำกิจกรรมหมาย ๆ อย่างจะช่วยให้เกษตรกรได้ใช้ทรัพยากรในไร่นาอย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพ ช่วยเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินสร้างความ สมดุลย์ของระบบนิเวศเกษตร
7. การปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น เป็นการเพิ่มปริมาณของต้นไม้ เกษตรกรมีไม้ไว้ใช้สอย ไม้ผลไว้กิน และมีไม้ฟืนไว้ใช้หุงต้มในครัวเรือน เป็นการสร้างและเพิ่มความชุ่มชื้นในธรรมชาติ
8. เพิ่มระดับรายได้มีรายได้ต่อเนื่องรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือนและรายปี
9. ลดความเสี่ยงจากการภาวะธรรมชาติและการตลาดที่แปรปรวน

ส่วนที่ 5 กิจกรรมทางการเกษตรช่วยนำบัตรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยได้อย่างไร

การช่วยให้ผู้ป่วยจิตใจเรื่อง กลับมาเหมือนคนปกติหรือบกพร่องน้อยที่สุด จากการที่ไม่มีความสามารถเหลืออยู่หรือที่มีความสามารถลดลงไป ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและด้านสังคม การนำบัตรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพทางจิตเวชนั้นจะมุ่งเน้นทางด้านจิตสังคม และอาชีพ โดยมีเป้าหมายคือ การเพิ่มพูนทักษะแก่ผู้ป่วย และการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบประคับประคองช่วยให้ผู้ป่วย สามารถกลับไปอยู่ในครอบครัว และสังคมชุมชนได้อย่างปกติสุข การพื้นฟูสมรรถภาพไม่สามารถทำได้ภายในวันเดียว แต่จะต้องทำเป็นกระบวนการต่อเนื่องและใช้เวลา งานเกษตรกรรมนำบัตร เป็นการนำบัตรักษาแบบหนึ่งในเวชกรรมพื้นฟูโดยการใช้กิจกรรมทางการเกษตรเพื่อ นำบัตรักษาหรือแก้ไขอาการป่วยทางจิตให้ดีขึ้น และกระตุ้นให้ผู้ป่วยจิตใจใช้ความสามารถที่มีอยู่ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและดำรงชีวิตอยู่ในครอบครัวและชุมชนได้อย่างปกติสุข สถาบันแม่คเณเพื่อการพื้นฟูสภาพได้จัดให้มีกิจกรรมเพื่อช่วยในการนำบัตรักษาและ พื้นฟูสภาพ โครงการสวนนำบัตรจัดทำขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ป่วย ผู้พิการที่อยู่ในระยะพื้นตัวจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วยให้เข้าได้ถูก กำลังกล้ามเนื้อทุกส่วนและ ได้พัฒนาทักษะในการทำงานของร่างกายที่บกพร่อง ได้ฝึกทักษะ ประสานสัมพันธ์กันของร่างกายและ ได้ฝึกกระบวนการรับรู้และการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญ และมีความจำเป็นต่อการประยุกต์เข้ากับการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน เช่น ทักษะการรับประทานอาหาร การแต่งตัว และการเดิน

ดังนั้นประโยชน์ทางการเกษตรคือเป็นกิจกรรมเพื่อช่วยในการนำบัตรักษาและพื้นฟูสมรรถภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวต้องใช้เวลานานในการรักษา

ส่วนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์ฯ คำพ้อ (2524 อ้างใน วันนี้ หัดสอน แล้วคะแนน และคะแนน : 2535) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการสอนอย่างมีแบบแผน และการสอนตามปกติ แก่ผู้ป่วยต้อกระจากที่มารับการผ่าตัดในโรงพยาบาลรามาธิบดี โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการสอนอย่างมีแบบแผนและการสอนตามปกติ แก่ผู้ป่วยที่มีอายุระหว่าง 30 – 79 ปี ที่มารับการผ่าตัดต้อกระจากเป็นครั้งแรก กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้ป่วยจำนวน 60 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน โดยสังเขปผู้ป่วยทั้งสองกลุ่ม 2 ครั้ง ก่อนและหลังผ่าตัด สำหรับกลุ่มทดลองจะได้รับการสอนอย่างมีแบบแผนจากผู้วิจัย 3 ครั้ง ก่อนผ่าตัด 1 ครั้ง หลังผ่าตัด 2 ครั้ง ส่วนในกลุ่มควบคุมจะได้รับการสอนตามปกติ จากเจ้าหน้าที่พยาบาลเท่านั้น ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ก่อนสอนผู้ป่วยทั้ง 2 กลุ่ม มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัว เมื่อมารับการผ่าตัดต้อกระจากไม่แตกต่างกัน

2. ภัยหลังการสอน กลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $P = .0000$

3. ภายนอกการสอนกลุ่มที่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผน มีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P = .0000$

4. ผู้ป่วยที่ได้รับการสอนอย่างมีแบบแผน มีความรู้ดีกว่าผู้ป่วยที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P = .0000$

วันนี้ หัตถพนม และคณะ (2535) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการให้ความรู้แก่ญาติผู้ป่วยโรคจิต แบบปกติ แบบสัมมนาและแบบไม่ให้ความรู้ ณ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ญาติผู้ป่วยที่ได้รับความรู้แบบปกติ มีความรู้แตกต่างจากญาติผู้ป่วยที่ไม่ได้รับความรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่คะแนนทัศนคติ และการปฏิบัติต่อผู้ป่วยไม่แตกต่างกัน

2. ญาติผู้ป่วยที่ได้รับความรู้แบบประชุมสัมมนา มีความแตกต่างจากญาติผู้ป่วยที่ไม่ได้รับความรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่คะแนนทัศนคติและการปฏิบัติต่อผู้ป่วยไม่แตกต่างกัน

3. ญาติผู้ป่วยที่ได้รับความรู้แบบปกติ มีความรู้แตกต่างจากผู้ป่วยที่ได้รับความรู้แบบประชุมสัมมนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่คะแนนทัศนคติและการปฏิบัติต่อผู้ป่วยไม่แตกต่าง

อีก 2 ปี ถัดมา ละเอียด ปัญโญใหม่ และวันนี้ หัตถพนม (2537) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยจิตเวช ในโครงการธรรมะบำบัดของโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น พนว่า จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ของผู้ป่วยจิตเวช เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการเข้ากลุ่มธรรมะบำบัด ว่ามีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันหรือไม่ พบร่วงหลังการเข้ากลุ่มธรรมะบำบัด ผู้ป่วยมีคะแนนเฉลี่ยในด้านความรู้เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ในอีก 1 ปี ถัดมา สุวดี ศรีวิเศษและคณะ; 2538 ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลการให้ความรู้แก่ญาติผู้ป่วยโรคจิตเกา แบบประชุมสัมมนาพบว่าญาติผู้ป่วยเข้าประชุมสัมมนาครบกระบวนการ การมีความรู้เรื่องโรคจิต และการคุ้มครองผู้ป่วย ขณะอยู่ที่บ้านเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเข้าประชุมสัมมนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปจากเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบร่วงหลังการเข้าร่วมโครงการสอน การบรรยาย และการอภิปรายกลุ่ม ตลอดจนความสัมพันธ์ของวิธีการให้ความรู้จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงเรื่องรู้ทางด้านความคิด เจตคติ พฤติกรรม และด้านการปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง การพัฒนาสมรรถภาพผู้ป่วยจิตเวชในปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ผู้ป่วยได้พัฒนากำลังเพิ่มความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อ การเคลื่อนไหวของข้ออวัยวะในการทำงาน การยอมรับสภาพตนเองและสิ่งแวดล้อม การสร้างสัมพันธภาพทำงานร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนการมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการงานพื้นฐานทางด้านอาชีพ เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนได้อย่างปกติสุข ผู้วิจัย

จึงมีความสนใจจะทำการศึกษาผลการให้ความรู้ในโครงการฝึกสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพ การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงแก่ผู้ป่วยจิตภาพเรื่องว่า ก่อนหรือหลังการสอนให้ความรู้มีความแตกต่างกันอย่างไร

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงกึ่งทดลอง (Before and after Quasi – experimental study) เพื่อศึกษาผลการให้ความรู้การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงแก่ผู้ป่วยจิตเภทเรือรัง เปรียบเทียบก่อนและหลังการให้ความรู้ ซึ่งเป็นผลการดำเนินงานตามโครงการฝึกสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงแก่ผู้ป่วยจิตเภทเรือรัง ณ. ศูนย์พันฟุ่มสมรรถภาพ คอนคู่ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ได้แก่ ผู้ป่วยจิตเภทเรือรังที่รับไว้รักษาเป็นผู้ป่วยใน ณ. ศูนย์พันฟุ่มสมรรถภาพคอนคู่ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น ระหว่างเดือนมีนาคม – กันยายน พ.ศ. 2543 เพศชาย ไม่จำกัดอายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา จำนวนวันที่อยู่รักษาในโรงพยาบาล การเคยเข้ารับการฝึกสอนอาชีวบำบัด และเคยทำการเกษตรมาก่อนหรือไม่ซึ่งทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 20 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้กำหนดให้ผู้ป่วยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นผู้ป่วยจิตเภทเรือรังที่ได้รับไว้รักษาเป็นผู้ป่วยใน ณ. ศูนย์พันฟุ่มสมรรถภาพคอนคู่ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น
2. เป็นผู้ป่วยจิตเภทเรือรังที่มีอาการทางจิตสงบแล้ว
3. เป็นผู้ป่วยจิตเภทเรือรังที่ไม่มีความบกพร่องทางร่างกาย ไม่พิการทาง หู ตา แขน ขา และไม่เป็นไข้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. แผนการสอนตามโครงการฝึกสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง (ภาคผนวก) ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.1. แผนการสอนการทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง
 - 1.2. แผนการสอนขั้นตอนและวิธีการเตรียมพื้นที่แปลงก่อนการปลูกพืช
 - 1.3. แผนการสอนขั้นตอนและวิธีการปลูกไม้ผล
 - 1.4. แผนการสอนขั้นตอนและวิธีการปลูกพืชผัก
 - 1.5. แผนการสอนขั้นตอนและวิธีการปลูกพืชแครอฟต์
 - 1.6. แผนการสอนขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติภารกิจทางการเกษตร
 - 1.7. แผนการสอนขั้นตอนและวิธีการเลี้ยงเป็ด
 - 1.8. แผนการสอนขั้นตอนและวิธีการเลี้ยงไก่
 - 1.9 แผนการสอนขั้นตอนและวิธีการเลี้ยงปลา

การสอนให้ความรู้การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงสอนโดยเจ้าหน้าที่อาชีวบำบัด หัวหน้างานอาชีวบำบัด โดยสอนเรียงลำดับ แผนการสอนที่ 1.1.ถึง 1.9. และให้ผู้ป่วยร่วมสาธิตขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง เปิดโอกาส ให้ผู้ป่วยซักถาม การสอนในแต่ละแผนการสอนใช้เวลาประมาณ 45 - 60 นาที มีผู้ป่วยเข้ากลุ่มครั้งละ 10 คน โดยสอนให้ความรู้ ผู้ป่วยทุกวันจันทร์ สัปดาห์ละ 1 วัน ทำการสอน 2 กลุ่ม กลุ่มแรกสอนเวลา 8.30 – 9.30 น. กลุ่มที่ 2 สอนเวลา 9.30 – 10.30 น. และให้ผู้ป่วยลงปฏิบัติในพื้นที่จริงในวันอังคารถึงวันศุกร์ ตลอดจนสิ้นสุดโครงการ

2. แบบสัมภาษณ์ทดสอบความรู้การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งผู้วิจัยและคณะ สร้างขึ้นโดยการทบทวนเอกสาร ตารางวิชาการที่เกี่ยวข้องจากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 13 คน ซึ่งประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพ 10 คน นักวิชาการเกษตร 3 คน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) นำมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ป่วยจำนวน 20 คน เพื่อถูกความเหมาะสมของภาษา ก่อนนำไปใช้จริง แบบสัมภาษณ์นี้ประกอบไปด้วย 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย ประกอบไปด้วย ชื่อ นามสกุล สถานภาพ การศึกษา อาชีพ จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา จำนวนวันที่อยู่รักษาในโรงพยาบาล การเคยเข้ารับการฝึกสอนอาชีวบำบัด และการเคยทำการเกษตรมาก่อนหรือไม่

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ทดสอบความรู้การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 25 ข้อ เป็นแบบอัตนัย ในแต่ละข้อมีตัวเลือกให้เลือก 4 ตัวเลือก ผู้ป่วยจะต้องเลือกตอบ ตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียง 1 คำตอบ ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน คะแนนรวมในส่วนนี้เท่ากับ 25 คะแนน ซึ่งแบบทดสอบจะเป็นไปตามเนื้อหาในการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษารังนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ป่วยจิตເກເຣີຮັງ ที่รับໄວຣົກມາເປັນຜູ້ປ່າຍໃນ ຄູນພື້ນຖານຮຽນພາບຄອນຄູ່ ที่เข้าร่วมโครงการฝึกสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง ในช่วงเดือน ມິນາມຄ-ກັນຍານ 2543 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ป่วย ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ในการศึกษา ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 1 (Pre-test) ก่อนนำผู้ป่วยเข้าร่วมกิจกรรม การให้ความรู้ การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง โดยเก็บข้อมูลทั่วไป และคะแนนความรู้ตามแบบทดสอบความรู้ในส่วนที่ 2 ซึ่งเป็นไปตามเนื้อหาในแผนการสอนในแต่ละครั้งจะมีผู้ป่วยเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมการสอน จำนวน 10 คน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 2 (Post-test) หลังสิ้นสุดกิจกรรมการสอนให้ความรู้การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง การเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 นั้น จะเก็บเฉพาะข้อมูลคะแนนความรู้ตามแบบทดสอบความรู้ส่วนที่ 2 เท่านั้น เนื่องจากข้อมูลทั่วไปได้ทำการเก็บในครั้งที่ 1 แล้ว จากนั้น

จึงนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้ง 2 ครั้ง มารวมเป็นฉบับเดียวในผู้ป่วยแต่ละคนแล้วนำมาเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ได้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยทำการแปลงข้อมูลที่ได้เป็นคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด รวบรวมคะแนนความรู้ที่ได้ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม(Program)สำหรัจุป SPSS (Statistical Package for the Social Science)ตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยวิเคราะห์โดยการแยกแยะความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ความรู้ของผู้ป่วยใช้วิธีแจกแจงความถี่ ค่ามัธยมเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ใช้สถิติ T – test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนและหลังให้ความรู้

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปของตารางประกอบการบรรยายโดยแบ่งออกเป็นหมวด ดังนี้

หมวดที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยจิตเภทเรื้อรัง ที่เข้าร่วมในโครงการให้ความรู้การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบไปด้วย

อายุ

การศึกษา

อาชีพ

จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา

จำนวนวันที่อยู่รักษาในโรงพยาบาล

การเคยเข้ารับการฝึกสอนอาชีวบำบัด

การเคยทำการเกษตรกรรมมาก่อนหรือไม่

หมวดที่ 2 ผลของการให้ความรู้การทำเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง แก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื้อรังก่อนและหลังการให้ความรู้

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21 - 30	5	25
31 - 40	11	55
41 - 50	4	20
รวม	20	100

จากตารางพบว่าผู้ป่วยส่วนมากมีช่วงอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 55

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	19	95
ร้าง	1	5
รวม	20	100

จากตาราง พบร่วมกันว่าผู้ป่วยส่วนมากมีสถานภาพสมรส โสด คิดเป็น ร้อยละ 95

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามก่อนการศึกษา

การศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน	3	15
ประถมศึกษา	13	65
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	10
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2	10
รวม	20	100

จากตาราง พบร่วมกันว่าผู้ป่วยส่วนมากมีการศึกษาระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 65

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามกลุ่มอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรม	7	35
รับจ้าง	1	5
ทำงานบ้าน	9	45
ว่างงาน	3	15
รวม	20	100

จากตาราง พบร่วมกัน พบว่าผู้ป่วยส่วนมากมีอาชีพ ทำงานบ้านคิดเป็นร้อยละ 45

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตาม จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล
(ร.พ. จิตเวชขอนแก่น)

จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา ในโรงพยาบาล (ครั้ง)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-5	15	75
6-10	5	25
รวม	20	100

จากตาราง พบร่วมกัน พบว่าผู้ป่วยส่วนมากมีจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวช 1-5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามจำนวนวันที่อยู่รักษาในโรงพยาบาล

จำนวนวันที่อยู่รักษาในโรงพยาบาล (วัน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
101-500	4	20
501-900	9	45
901-1,300	3	15
1,301-1,700	4	20
รวม	20	100

จากตาราง พบร่วมกัน พบว่าผู้ป่วยส่วนมากมีจำนวนวันที่อยู่รักษาในโรงพยาบาล 501-900 วัน คิดเป็นร้อยละ 45

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามการเคยเข้ารับการฝึกสอนอาชีวบำบัด

การเข้ารับการฝึกสอนอาชีวบำบัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	15	75
ไม่เคย	5	25
รวม	20	100

จากตาราง พบร่วมกัน พบว่าผู้ป่วยส่วนมากเคยเข้ารับการฝึกสอนอาชีวบำบัด คิดเป็นร้อยละ 75

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตาม การเคยทำการเกษตรมาก่อนหรือไม่

การทำการเกษตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	10	50
ไม่เคย	10	50
รวม	20	100

จากตาราง พบร่วมกัน พบว่าผู้ป่วยเคยและไม่เคยทำการเกษตรมาก่อน มีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ป่วยจำแนกตามระดับสมรรถภาพ

ระดับสมรรถภาพผู้ป่วย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับที่ 2	6	30
ระดับที่ 3	14	70
รวม	20	100

จากตาราง พบร่วมกัน พบว่าผู้ป่วยส่วนมากมีระดับสมรรถภาพที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 70

หมวดที่ 2 ผลการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยก่อนและหลังการให้ความรู้

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่อง การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง
(คะแนนเต็ม 25 คะแนน)

ความรู้	จำนวน	คะแนน (25 คะแนน)				Z
		ต่ำสุด minimum	สูงสุด maximum	ค่ากลาง mean	S.D	
ก่อนสอน	20	7	14	10.85	2.4339	-3.925
หลังสอน	20	10	25	18.10	5.1083	

$$\alpha = 001$$

จากตารางแสดงให้เห็นว่าผู้ป่วยโรคจิตเภทเรือรังที่เข้าร่วมโครงการ มีความรู้เรื่องการทำเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการเข้าร่วมโครงการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาผลการให้ความรู้การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงแก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื่องนี้เป็นการศึกษาแบบก่อนหลัง (Before and after Quasi-experimental study) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการให้ความรู้ แก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื่อง ก่อนและหลังการสอน ในโครงการฝึกสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพเกษตรกรรมแก่ผู้ป่วยเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนารูปแบบวิธีการให้ความรู้การทำการเกษตรกรรมแก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื่อง ในโรงพยาบาลต่อไป กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาเป็นผู้ป่วยจิตเภทเรื่องที่รับไว้รักษาเป็นผู้ป่วยใน ศูนย์พื้นฟูสมรรถภาพดอนดูร์ ที่มีอาการทางจิตสูงแก้ไข จำนวน 20 คน ในระหว่างเดือน มีนาคม – กันยายน 2543 เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการสอนให้ความรู้ทักษะการงานพื้นฐานอาชีพ ตามโครงการฝึกสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพการทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง
2. แบบสัมภาษณ์ทดสอบความรู้การทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 หมวดคือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยจิตเภทเรื่อง และแบบทดสอบเรื่องการทำเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 25 ข้อ ซึ่งใช้สัมภาษณ์ ทดสอบความรู้ก่อน และหลังการให้ความรู้

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS(Statistical Package for the Social Science) และสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละสำหรับข้อมูลทั่วไป ของผู้ป่วยจิตเภทเรื่อง
2. ใช้การหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในหมวดความรู้ของผู้ป่วย
3. ใช้สถิติ T-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนและหลังการให้ความรู้

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย

จากการศึกษาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งกลุ่มผู้ป่วยจิตเภทเรื่อง ที่รับรักษาไว้เป็นผู้ป่วยใน ณ ศูนย์พื้นฟูสมรรถภาพดอนดูร์ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น เป็นผู้ป่วยเพศชายทั้งหมด พบร่วมกับผู้ป่วยมีอายุระหว่าง 31-40 ปี เป็นส่วนใหญ่ รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ในด้านสถานภาพสมรส พบร่วมกับผู้ป่วย มีสถานภาพโสด ส่วนมาก รองลงมา มีสถานภาพ ร้าง การศึกษาพบว่าผู้ป่วยจะระดับประถมศึกษามากที่สุด รองลงมา ผู้ป่วยไม่ได้เรียนหนังสือ ในด้านอาชีพพบว่าผู้ป่วยส่วนมาก มีอาชีพทำงานบ้าน รองลงมา มีอาชีพเกษตรกรรม ส่วนในด้านจำนวน

ครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวชของแก่น พนว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่เข้ารับการรักษา 1-5 ครั้ง รองลงมาผู้ป่วยเข้ารับการรักษา 6-10 ครั้ง ด้านจำนวนวันที่อยู่รักษาในโรงพยาบาล ครั้งสุดท้าย พนว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่ มีจำนวนวันที่อยู่รักษาในโรงพยาบาล 501-900 วัน รองลงมา จำนวนวันที่อยู่รักษา 101-500 วัน และ 1,301-1,700 วัน ซึ่งมีจำนวนผู้ป่วยเท่ากัน ด้านการเข้ารับ การฝึกสอนอาชีวบำบัด พนว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่เคยเข้ารับการฝึกสอนอาชีวบำบัด รองลงมาไม่เคย เข้ารับการฝึกสอนอาชีวบำบัด ในด้านการเคยทำการเกยตกรรมพบว่าผู้ป่วยที่เคยทำการ เกยตกรรม และไม่เคยทำการเกยตกรรมมาก่อนมีจำนวนเท่ากัน และในด้านระดับสมรรถภาพ ผู้ป่วย(แบบประเมินระดับสมรรถภาพผู้ป่วยจิตเภท กรมสุขภาพจิต) พนว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่มีระดับ สมรรถภาพที่ระดับ 3 รองลงมา มีระดับสมรรถภาพที่ระดับ 2

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ก่อนและหลังการให้ความรู้

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบความรู้เรื่องการทำการเกยตกรรมแบบเหรณูสกิจ พอเพียงของผู้ป่วยจิตเภทเรื่อง ที่เข้ารับการให้ความรู้พบว่าผู้ป่วยหลังเข้ารับการให้ความรู้มีความรู้ เพิ่มขึ้นกว่าก่อนการให้ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 (จากตารางที่ 10)

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ ศึกษากลุ่มผู้ป่วยเพศชายทั้งหมด พนว่าส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 31-40 ปี มากที่สุด เมื่อพิจารณาเรื่องสถานภาพสมรสพบว่า มีสถานภาพโสดมากที่สุด การศึกษาพบว่า ขบระดับประถมศึกษามากที่สุด ประกอบอาชีพทำงานบ้าน ทำการเกยตกรรมเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ เพราะว่า ผู้ป่วยที่รับไว้รักษาในโรงพยาบาลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุอยู่ในวัยผู้ใหญ่ ในการศึกษาระดับประถมศึกษาและประกอบอาชีพทำงาน ทำไร่ จำกัดเสียเบรียบทางเหรณูสกิจ สังคม การศึกษา และฐานะที่ยากจน จึงทำให้เกิดความโน้มเอียงที่จะเกิดการเจ็บป่วยทางด้านจิตเวช ได้มากกว่า(สุวัธนา อารีพรรค,2524)

เมื่อพิจารณาด้านจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา พนว่าผู้ป่วยมีจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา 1-5 ครั้ง มากที่สุด และจำนวนวันที่อยู่รักษาในโรงพยาบาล พนว่ากลุ่มผู้ป่วยที่มีจำนวนวันที่ อยู่รักษา 501-900 วัน มากที่สุด

* ในเรื่องการเคยเข้ารับการฝึกสอนอาชีวบำบัด พนว่าผู้ป่วยเคยเข้ารับการฝึกสอนอาชีวบำบัด มากที่สุด ส่วนด้านการเคยทำการเกยตกรรมมาก่อนหรือไม่ พนว่าผู้ป่วยทั้งเคยและไม่เคยทำการเกยต มาก่อน มีจำนวนเท่ากัน ด้านระดับสมรรถภาพผู้ป่วยพบว่าผู้ป่วยที่เข้าร่วมโครงการให้ความรู้มี ระดับสมรรถภาพที่ระดับ 3 มากที่สุด

เมื่อศึกษาถึงผลของการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยจิตเภทเรื่องพนว่า ผู้ป่วยจิตเภทเรื่องที่เข้าร่วม โครงการหลังให้ความรู้ทักษะการงานพื้นฐานอาชีพการทำการเกยตกรรมแบบเหรณูสกิจพอเพียงมีความ รู้เพิ่มขึ้นจริง โดยมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกับ

งานวิจัยเรื่องการศึกษาผลการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยจิตเวช ในโครงการธรรมบำบัด ของโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นพบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้ภายในหลังสอนทันทีสูงกว่าก่อนทำการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 (ละอียด ปัญญาใหญ่และวันนี้ หัตถพนม, 2537) และดังที่ วันนี้ หัตถพนมและคณะ (2535) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการให้ความรู้แก่ญาติผู้ป่วย โครงการ แบบปกติและแบบประชุมสัมมนา มีความรู้เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. การนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรจัดให้มีการสอนให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะการทำงานพื้นฐานอาชีพ เกษตรกรรมแก่ ผู้ป่วยจิตเภทเรื่องอ้างต่อเนื่อง เพราะผู้ป่วยจะได้มีความรู้ในการทำการเกษตรกรรมที่ถูกต้อง ทำให้เกิดความมั่นใจ มีกำลังใจ และลดความเครียด เกิดการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เมื่อ กลับสู่ชุมชน

1.2 ควรเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้มีส่วนร่วม ในการเสนอแนะแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความรู้ ในการทำการเกษตรกรรมด้านอื่นๆ ที่ผู้ป่วยทราบและต้องการทราบ

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการติดตามผล ของการนำความรู้การทำการเกษตรกรรมที่ได้นำไปประยุกต์ใช้หลังออกจากโรงพยาบาลกลับสู่ชุมชน เพื่อทราบผลของการเรียนรู้และการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมของ ผู้ป่วยในระยะยาว

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ที่เพิ่มขึ้นของผู้ป่วยที่เข้ารับการให้ความรู้

บรรณานุกรม

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. เทคโนโลยีการดูแลผู้ป่วยจิตเภท. นนทบุรี: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต, 2541.

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. เทคโนโลยีการดูแลผู้ป่วยจิตเภทเรื่อง. นนทบุรี: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต, 2541.

กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. “ไร่นาสวนผสมตามแนวทฤษฎีใหม่”. : เอกสารแผ่นพับเผยแพร่ทางวิชาการ, 2541.

คณะกรรมการวิชาการร่วมกับสำนักนโยบายและแผนสาธารณสุข. ประเมินผลการพัฒนา

สาธารณสุขประจำปี 2536. กรุงเทพ: โรงพยาบาลสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, ม.บ.ป.

ประภาเพ็ญ สุวรรณและสวิง สุวรรณ. พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพและสุขศึกษา.

กรุงเทพ: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2536.

พงษ์ศักดิ์ สมใจและคณะ. การศึกษาความรู้เกี่ยวกับการรักษาด้วยยาและทัศนคติของผู้รับบริการต่อ การบริการของเจ้าหน้าที่ห้องจ่ายยา โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น: โรงพยาบาลจิตเวช ขอนแก่น, 2539.

มาลินี จุฬารพ. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพ: ทิพย์วิสุทธิ์การพิมพ์, 2539.

ตะเอียด ปัญ โภุไหญ์และคณะ. การศึกษาผลการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยจิตเวช ในโครงการธรรมบำบัด ของโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น: โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น, 2537.

วันนี หัตถพนมและคณะ. ปัจจัยที่ผู้ป่วยจิตเภทกลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น, 2529.

วันนี หัตถพนมและคณะ. การศึกษาเปรียบเทียบผลการให้ความรู้แก่ญาติผู้ป่วยทางจิตแบบปกติ และแบบสัมมนา ณ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น: โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น, 2535.

วุฒิชัย จำรงค์. การเรียนรู้ทฤษฎีเบื้องต้นและประยุกต์. สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์. กรุงเทพ: เจริญรัตน์การพิมพ์, 2521.

วนันทา พัฒนจุรีพันธ์. คู่มือการรักษาพยาบาลผู้ป่วยจิตเวช. โรงพยาบาลจิตเวชนครราชสีมา, 2538.

สุวัฒนา อารีพรรค. ความผิดปกติทางจิต. กรุงเทพฯ : โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

สุวดี ศรีวิเศษและคณะ. การศึกษาผลการให้ความรู้แก่ญาติผู้ป่วยโรคจิตเภทแบบประชุมสัมมนา : โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น, 2538.

สมศร เเชื้อหิรัญและคณะ. “การศึกษาผลการปฐมแแต่งพุทธกรณให้กับผู้ป่วยจิตเวชเรื่อง”. เอกสาร ทางวิชาการ, 2525.

ภาคผนวก

1. ประวัติผู้วิจัย
2. โครงการฝึกสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพการทำเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง
3. คู่มือเนื้อหาในการสอนให้ความรู้ทักษะการงานพื้นฐานอาชีพการทำเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงแก่ผู้ป่วยจิตเภทเรือรัง
4. แบบสัมภาษณ์ผู้ป่วย
5. แบบประเมินระดับสมรรถภาพผู้ป่วยจิตเภท (กรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข)

ประวัติผู้วิจัย

นายสมศักดิ์ แสนสุริวงศ์

หน้าที่การงาน

- หัวหน้างานเกษตรกรรมบำบัด กลุ่มงานพื้นฟูสมรรถภาพ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

การศึกษา

- จบประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(เกษตรกรรมทั่วไป) วิทยาเขตเกษตรลำปาง ในปี พ.ศ. 2533
- จบเทคโนโลยีการเกษตรบัณฑิต (พืชศาสตร์) สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ในปี พ.ศ. 2535

นางสาวครรศอด อุทากรณ์ญา

หน้าที่การงาน

- หัวหน้าศึกษาปัจจุบัน โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

การศึกษา

- จบประกาศนียบัตร พยาบาลศาสตร์และพดุงครรภ์ชั้นสูง วิทยาลัยพยาบาลนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2523

นางกมลลักษณ์ กำจาย

หน้าที่การงาน

- หัวหน้างานอาชีวบำบัด โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

การศึกษา

- จบครุศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏเลย ปี พ.ศ. 2528

นางอมรรัตน์ พูลทอง

หน้าที่การงาน

- เจ้าหน้าที่อาชีวบำบัด โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

การศึกษา

- จบครุศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏเลย ปี พ.ศ. 2534

วันที่.....
๒๙ มกราคม ๔๓
แก้ไข.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มงานพื้นฟูสมรรถภาพ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น
ที่ พพ.๑ /2543 วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๓

เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการโครงการเกณฑ์เศรษฐกิจพอเพียง

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

ด้วยกลุ่มงานพื้นฟูสมรรถภาพ มีความประสงค์จะจัดทำกิจกรรมการเกณฑ์เศรษฐกิจ
พอเพียง เพื่อพื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยจิตเวชที่รับไว้รักษาในโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น ดังโครงการที่ได้
เสนอมาพร้อมแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้ดำเนินการ พร้อมทั้งงบประมาณค่าใช้จ่าย
ปีดำเนินการที่ ๑ ตามโครงการดังกล่าว จะเป็นพระคุณยิ่ง

(นายพีระ พุทธิพร โองศา)
หัวหน้ากลุ่มงานพื้นฟูสมรรถภาพ

อยู่รัก
27.01.43

โครงการเกษตรเศรษฐกิจพอเพียง

1. ชื่อโครงการ โครงการเกษตรเศรษฐกิจพอเพียง

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ ศูนย์พัฒนาสมรรถภาพดอนดู่ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

3. หลักการและเหตุผล

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแนวทางการทำเกษตรฯ ให้ดำเนินการในพื้นที่ที่กำกันที่มีขนาดเล็ก ด้วยวิธีการจัดสรรที่ดินให้เหมาะสมกับการทำเกษตรแบบผสมผสานอย่างได้ผลเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สามารถใช้จ่ายได้ตลอดปี ซึ่งเป็นการทำเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงและได้ดำเนินการอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน การพัฒนาแนวทางการทำเกษตรฯ ตามแนวทางนี้มีความจำเป็นต้องประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศและสิ่งแวดล้อมซึ่งจะเกิดประโยชน์สูงสุด งานเกษตรกรรมบำบัดเป็นการบำบัดรักษาแข็งหนึ่งในเวชกรรมพื้นบ้าน จึงได้นำแนวทางการทำเกษตรดังกล่าวมาปฏิบัติใช้ในการฝึกสอนหรือบำบัดรักษาผู้ป่วยทางจิต โดยใช้กิจกรรมทางด้านการทำเกษตรเพื่อบำด็อกอาการหรือแก้ไขอาการป่วยทางจิตให้ดีขึ้นและกระตุ้นให้ผู้ป่วยใช้ความสามารถที่มีอยู่ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

4. วัตถุประสงค์

- 4.1 เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจของผู้ป่วย
- 4.2 เพื่อฝึกให้ผู้ป่วยยอมรับสภาพตนเองและสิ่งแวดล้อม
- 4.3 เพื่อฝึกทักษะการทำงานให้กับผู้ป่วย
- 4.4 เพื่อฝึกให้ผู้ป่วยรู้จักการทำงานร่วมกันและสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น
- 4.5 เพื่อฝึกทักษะการประกอบอาชีพให้กับผู้ป่วย

5. เป้าหมาย

ดำเนินการในพื้นที่ศูนย์พัฒนาสมรรถภาพดอนดู่ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น เนื้อที่ 30 ไร่ โดยแบ่งเนื้อที่เป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1. พื้นที่ชุดสร้างเก็บน้ำเนื้อที่ 2 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 7 ของพื้นที่ เลี้ยงปลาและสร้างโรงเรือนเลี้ยงเบ็ดและไก่

ส่วนที่ 2. พื้นที่ปูลูกไม้ผลเนื้อที่ 16 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 53 ของพื้นที่ปูลูก ได้แก่ ขบวน มะม่วง, มะนาว, กระท้อน และกล้วยน้ำว้า

ส่วนที่ 3. พื้นที่ปูลูกข้าวเนื้อที่ 6 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 20 ของพื้นที่ปูลูกข้าวนาปีและพืชไร่ พืชผักอยุสันหลังฤดูปูลูกข้าวนาปี

ส่วนที่ 4. พื้นที่ปูลูกสร้างโรงเก็บรวมผลผลิตการเกษตรเก็บเครื่องมือการเกษตร โรงบุ่ยหมัก โรงเพาะเห็ด ปูลูกพืชผักสวนครัว สมุนไพรพื้นบ้าน และถนนภายในโครงการฯ เนื้อที่ 6 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 20 ของพื้นที่

6. วิธีดำเนินการ

การดำเนินการตามโครงการฯ เนื้อที่ทั้งหมด 30 ไร่ ได้แบ่งเนื้อที่ดำเนินการออกเป็น 2 แปลงใหญ่ คือแปลงที่ 1 เจ้าหน้าที่งานเกษตรกรรมบำบัดทุกคน เป็นผู้ดำเนินการตามโครงการฯ ให้บริการฟื้นฟู แปลงที่ 2 ใช้ดำเนินการฝึกสอนผู้ป่วยโดยทั้ง 2 แปลง จะดำเนินการไปพร้อมๆ กัน แต่จะเน้นที่การดำเนินการแปลงที่ 1 ให้สามารถเห็นเป็นรูปธรรมเสร็จสมบูรณ์ตามโครงการฯ เร็วกว่าแปลงที่ 2 เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถเป็นแบบอย่างของจริงได้ ดังรายละเอียดดังนี้

ปีดำเนินการที่ 1 จ้างเหมาไถดีปรับแต่งพื้นที่โครงการทั้งหมด 28 ไร่ และจ้างเหมาขุดลอกสร้างเก็บน้ำจำนวน 2 บ่อๆ ละ 1 ไร่ จำนวนพื้นที่ 2 ไร่

การดำเนินการแปลงที่ 1 เจ้าหน้าที่งานเกษตรกรรมบำบัดทุกคนดำเนินการตามโครงการฯ

1. ไถพรวนพื้นที่เตรียมแปลงปูลูกขบวน พื้นที่ 3 ไร่, มะนาวพื้นที่ 3 ไร่, กล้วยน้ำว้าพื้นที่ 3 ไร่ และทำคันล้อครอบพื้นที่ปูลูกข้าวจำนวนพื้นที่ 3 ไร่
2. กำจัดวัชพืชตอไม้, เชเชไม้, เตรียมแปลง และขุดหลุมพร้อมที่จะดำเนินการปูลูก
3. จัดเตรียมเมล็ดพันธุ์, อนุบาลต้นกล้า และกิ่งพันธุ์ที่จะนำมาปูลูก
4. ทำการปูลูกขบวนโดยใช้ระยะปูลูก 6x6 เมตร (ระยะระหว่างต้น x ระยะระหว่างແຄງ) ปูลูกมะนาวโดยใช้ระยะปูลูก 5x5 เมตร (ระยะระหว่างต้น x ระยะระหว่างແຄງ) และปูลูกกล้วยน้ำว้าโดยใช้ระยะปูลูก 2.5 x 3 เมตร (ระยะระหว่างต้น x ระยะระหว่างແຄງ) ปูลูกพืชไร่พืชผักอยุสันแซมภายในการแปลงปูลูกขบวน, มะนาว และกล้วยน้ำว้าในช่วงที่ยังไม่เจริญเติบโต สามารถให้ผลผลิตได้
5. ทำการปูลูกข้าวในฤดูนาปี โดยวิธีห่านหรือปักดำ ปูลูกพืชไร่พืชผักอยุสันในฤดูแล้ง หลังฤดูการปูลูกข้าวนาปี
6. จัดวางระบบการให้น้ำในแปลงปูลูกขบวน, มะนาว, กล้วยน้ำว้า และแปลงปูลูกข้าวในช่วงปูลูกพืชไร่พืชผักอยุสันหลังฤดูการทำนา

7. ปฏิบัติโดยแลรักษาหลังการปลูก เช่น การด้วยหย้ำ, กำจัดวัชพืช, พรวนдин, ใส่ปุ๋ย การวนน้ำ การควบคุมระดับน้ำในแปลงปลูกข้าว ตลอดจนการป้องกันกำจัดโรค และแมลงศัตรู
8. เลี้ยงปลาในสระเก็บน้ำ และการปฏิบัติโดยแลรักษาหลังการเลี้ยง
9. สร้างโรงเรือนเลี้ยงเป็ดและไก่ บนสระเก็บน้ำจำนวน 2 หลังๆ ละ 1 ป่า
10. จัดเตรียมอนุบาลพันธุ์เป็ดพันธุ์ไก่ที่จะทำการเลี้ยง
11. เลี้ยงเป็ดและไก่แบบปล่อยланกว่างกับบริเวณ
12. ปฏิบัติโดยแลรักษาขณะเลี้ยง เช่น การยอดทำวัคซีนป้องกันโรคระบาด การป้องกันแมลงและศัตรูต่างๆ ที่จะทำร้าย ตลอดจนการให้น้ำให้อาหาร
13. สร้างโรงเพาะเห็ดจำนวน 1 หลัง
14. การปลูกเพาะเห็ดฟาง, เห็ดนางฟ้า, เห็ดนางรม หรือเห็ดหูหนู พร้อมทั้งการปฏิบัติโดยแลรักษาหลังการปลูก เช่นการวนน้ำให้น้ำเป็นตัน
15. เก็บเกี่ยวและจำหน่ายผลผลิตที่ได้จากการปลูกพืชไร่พืชผักอายุสั้นที่ปลูก เช่น, การปลูกข้าว, การเลี้ยงเป็ด, การเลี้ยงไก่ และการเพาะปลูกเห็ด การดำเนินการแปลงที่ 2 ใช้ดำเนินการฝึกสอนผู้ป่วยตามโครงการฯ
 1. ได้พรวนพื้นที่เตรียมแปลงปลูกฝรั่งพื้นที่ 2 ไร่
 2. ฝึกสอนผู้ป่วยเกี่ยวกับการเตรียมพื้นที่แปลงปลูก โดยการกำจัดวัชพืชดอไม้, เศษไม้ และขุดหลุมพร้อมที่จะทำการปลูก
 3. ฝึกสอนผู้ป่วยเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีเพาะเตريยมอนุบาลต้นกล้า กิ่งพันธุ์ตี่ที่จะนำมาปลูก
 4. ฝึกสอนผู้ป่วยทำการปลูกฝรั่งโดยใช้ระยะปลูก 5x5 เมตร (ระยะระหว่างต้น x ระยะระหว่างแถว) และปลูกพืชไร่พืชผัก เช่น ในแปลงปลูกฝรั่งในช่วงที่ฝรั่งยังไม่เจริญเติบโตสามารถให้ผลผลิตได้
 5. ฝึกสอนผู้ป่วยเกี่ยวกับการจัดระบบให้น้ำ วนน้ำในแปลงปลูกฝรั่ง
 6. ฝึกสอนผู้ป่วยเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีปฏิบัติโดยแลรักษาหลังการปลูก เช่น การด้วยหย้ำ, กำจัดวัชพืช, พรวนдин, ใส่ปุ๋ย, การให้น้ำวนน้ำ, ตลอดจนการป้องกันกำจัดโรค และแมลงศัตรู
 7. ฝึกสอนผู้ป่วยเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการเลี้ยงปลา การปฏิบัติโดยแลรักษาหลังการเพาะเลี้ยงปลา
 8. ฝึกสอนผู้ป่วยเกี่ยวกับขั้นตอน วิธีการเก็บเกี่ยวและจำหน่ายผลผลิตที่ได้จากการปลูกพืชไร่พืชผักอายุสั้นที่ปลูก เช่น และการเลี้ยงปลา

7.งบประมาณ รวมงบประมาณดำเนินการปีที่ 1 มูลค่า 250,290 บาท

1. ค่าจ้างเหมาไกด์ประจำรับแต่งพื้นที่ทั้งหมดโครงการจำนวน 28 ครั้ง มูลค่า 75,000 บาท	
2. ค่าจ้างเหมาชุดลอกกระเบื้องห้องน้ำจำนวน 2 บ่อๆละ 1 ครั้ง มูลค่า 40,000 บาท	
3. ค่าพันธุ์ไม้และเมล็ดพันธุ์	มูลค่า 14,775 บาท
- ขันนุน จำนวน 135 ต้นๆ ละ 20 บาท	มูลค่า 2,700 บาท
- มังนา จำนวน 180 ต้นๆละ 20 บาท	มูลค่า 3,600 บาท
- ผึ้ง จำนวน 120 ต้นๆละ 25 บาท	มูลค่า 3,000 บาท
- กล้วยน้ำหว้า จำนวน 300 หน่อๆละ 10 บาท	มูลค่า 3,000 บาท
- พันธุ์ข้าว จำนวน 45 กก. กก.ละ 15 บาท	มูลค่า 675 บาท
- เมล็ดพันธุ์พืชไร้พืชผัก	มูลค่า 1,800 บาท
4. ค่าปุ๋ยคอก	มูลค่า 8,000 บาท
5. ค่าสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรู	มูลค่า 2,500 บาท
6. ค่าพันธุ์ปลา	มูลค่า 800 บาท
7. ค่าอาหารปลา	มูลค่า 2,000 บาท
8. ค่าเครื่องสูบน้ำ จำนวน 1 เครื่อง	มูลค่า 15,000 บาท
9. ค่าอุปกรณ์ท่อส่งน้ำและหัวจ่ายน้ำ	มูลค่า 25,000 บาท
10. ค่าสร้างโรงเรือนเลี้ยงเป็ด จำนวน 2 หลัง	มูลค่า 40,000 บาท
11. ค่าพันธุ์เป็ดและไก่	มูลค่า 4,000 บาท
- เป็ด จำนวน 100 ตัวๆละ 25 บาท	มูลค่า 2,500 บาท
- ไก่ จำนวน 100 ตัวๆละ 15 บาท	มูลค่า 1,500 บาท
12. ค่าอาหารเป็ดและไก่	มูลค่า 10,000 บาท
13. ค่าวัสดุป้องกันกำจัดโรค	มูลค่า 1,400 บาท
14. ค่าสร้างโรงเรือนแพะเห็ด จำนวน 1 หลัง	มูลค่า 10,000 บาท
15. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ระหว่างดำเนินการ	มูลค่า 1,815 บาท
รวมงบประมาณดำเนินการปีที่ 1	มูลค่า 250,290 บาท

8.ระยะเวลาดำเนินการ

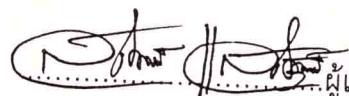
ตุลาคม 2542 – กันยายน 2543

9. การติดตามประเมินผล

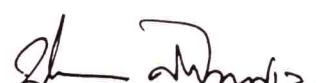
จัดทำแผนติดตามและประเมินผลผู้ป่วยหลังได้รับการฝึกสอนและหลังกลับสู่ชุมชน

10. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและอารมณ์
2. เป็นการเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพให้กับผู้ป่วย
3. เมื่อผู้ป่วยกลับสู่ชุมชน สามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพได้

.....ผู้เสนอโครงการ
(นายสมศักดิ์ แสนสุริวงศ์)
เจ้าหน้าที่อาชีวบำบัด 2

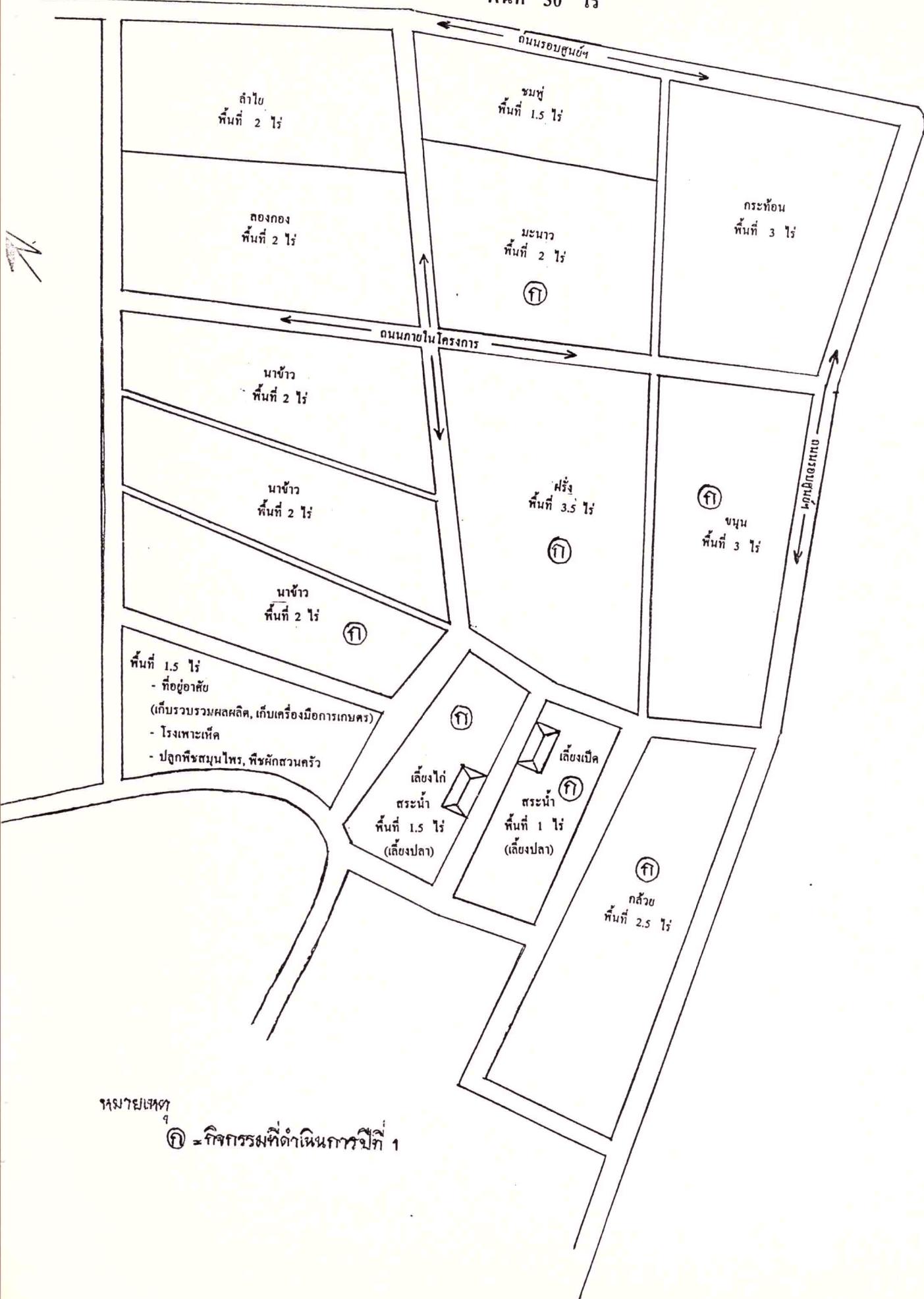

.....ผู้เห็นชอบโครงการ
(นายพีระ พุทธิพรโภภาส)
นายแพทย์ 4
หัวหน้ากลุ่มงานพื้นฟูสมรรถภาพ

.....ผู้อนุมัติโครงการ
(นายบันทิต ศรีไพบูลย์)
นายแพทย์ 8
รักษาการผู้อำนวยการโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

แบบจำลองโครงการเกษตรเชิงธุรกิจพอเพียง
ศูนย์พื้นฟูสมรรถภาพดอนดู่ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

33

พื้นที่ 30 ไร่

ฉบับ 2543

จังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการจัดตั้ง
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดย

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ด้วย

จังหวัดเชียงใหม่ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
ประกาศจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการจัดตั้ง

โดย

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

សំគាល់

สารบัญ

แผนการสอนที่

1. หลักการทำภารกิจตามมาตรฐานสากลของเพียง
ชั้นต่อหน้าและวิธีการเตรียมพื้นที่เบรกจ์ก่อนการปฏิบัติพิช
2. ปูนต่อหนาและวิธีการปฏิบัติพื้นที่เบรกจ์ก่อนการปฏิบัติพิช
3. ปูนต่อหนาและวิธีการปฏิบัติพื้นที่เบรกจ์ก่อนการปฏิบัติพิช
4. ปูนต่อหนาและวิธีการปฏิบัติพื้นที่เบรกจ์ก่อนการปฏิบัติพิช
5. ปูนต่อหนาและวิธีการปฏิบัติพื้นที่เบรกจ์ก่อนการปฏิบัติพิช
6. ปูนต่อหนาและวิธีการปฏิบัติพื้นที่เบรกจ์ก่อนการปฏิบัติพิช
7. ปูนต่อหนาและวิธีการปฏิบัติพื้นที่เบรกจ์ก่อนการปฏิบัติพิช
8. ปูนต่อหนาและวิธีการปฏิบัติพื้นที่เบรกจ์ก่อนการปฏิบัติพิช
9. ปูนต่อหนาและวิธีการปฏิบัติพื้นที่เบรกจ์ก่อนการปฏิบัติพิช

หลักการทํากิจกรรมตามแบบชั้นเรียนที่สอนเพิ่ม

กิจกรรมเพื่อหน่วย ผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรัง จำนวน 10 - 20 คน สถานที่ อาคารที่ทำการงานนักศึกษาชั้นปีนํา ห้องพักนักศึกษาพยาบาลนั้นๆ	เวลา 45 – 60 นาที วัตถุประสงค์หลัก	1. บอกความหมายของการทํากิจกรรมตามแบบชั้นเรียนที่สอนเพิ่ม ได้ 2. บอกความตั้งคัญของ การทํากิจกรรมตามแบบชั้นเรียนที่สอนเพิ่ม ได้ 3. บอกประโยชน์ของการทํากิจกรรมตามแบบชั้นเรียนที่สอนเพิ่ม ได้

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ผู้นำทาง เมืองในการสอน	มนต์ พราชา	วิธีการสอนแนะ กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมผู้/ ผู้เรียน	สื่อการสอน	ประเมินผล
ผู้นำทางการสอน	นำหน้า	พราชาตามเด็จบะเจ้ออยู่ที่วัดพระพระพารามทางานาจารทำการเกษตร ให้คำแนะนำในพื้นที่บนดินเล็ก โดยการจัดสรรที่ดินให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศและถึงเวลาต้องผลิตผลทานอย่างได้ผล ซึ่งดำเนินการเพื่อรักษาในปัจจุบันเพื่อให้เกษตรกรมีความเป็นอยู่ยั่งยืนอย่างดี	ผู้สอนนำทักษะพืชชุมชน ผู้สอนชักถามผู้เรียนเกี่ยวกับการทำการเกษตรแบบนา ผู้สอนชักถามผู้เรียน 3-4 คน ตอบ คำถามเกี่ยวกับความหมายของกิจกรรมการฟาร์มเพียง ผู้สอนอธิบายความหมายของกิจกรรมการฟาร์มเพียง ผู้สอนอธิบายเพียง	- ผู้สอนชักถามผู้เรียนเกี่ยวกับ การทำการเกษตรแบบนา ผู้สอนชักถามผู้เรียน 3-4 คน ตอบ คำถามเกี่ยวกับความหมายของกิจกรรมการฟาร์มเพียง ผู้สอนอธิบายเพียง	- รูปภาพการทำกิจกรรม เกษตรแบบ เกษตรแบบ เกษตรแบบ	- ผลงานการสอน เรื่องการทำกิจกรรม เกษตรแบบ เกษตรแบบ
เมืองในการสอน	ผู้นำทาง	พราชาตามเด็จบะเจ้ออยู่ที่วัดพระพระพารามทางานาจารทำการเกษตร ให้คำแนะนำในพื้นที่บนดินเล็ก โดยการจัดสรรที่ดินให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศและถึงเวลาต้องผลิตผลทานอย่างได้ผล ซึ่งดำเนินการเพื่อรักษาในปัจจุบันเพื่อให้เกษตรกรมีความเป็นอยู่ยั่งยืนอย่างดี	ผู้สอนนำทักษะพืชชุมชน ผู้สอนชักถามผู้เรียนเกี่ยวกับการทำการเกษตรแบบนา ผู้สอนชักถามผู้เรียน 3-4 คน ตอบ คำถามเกี่ยวกับความหมายของกิจกรรมการฟาร์มเพียง ผู้สอนอธิบายเพียง ผู้สอนอธิบายเพียง ผู้สอนอธิบายเพียง	- ผู้สอนชักถามผู้เรียนเกี่ยวกับ การทำการเกษตรแบบนา ผู้สอนชักถามผู้เรียน 3-4 คน ตอบ คำถามเกี่ยวกับความหมายของกิจกรรมการฟาร์มเพียง ผู้สอนอธิบายเพียง ผู้สอนอธิบายเพียง ผู้สอนอธิบายเพียง	- รูปภาพการทำกิจกรรม เกษตรแบบ เกษตรแบบ เกษตรแบบ	- ผลงานการสอน เรื่องการทำกิจกรรม เกษตรแบบ เกษตรแบบ

วัสดุประสงค์ เชิงพิศกรรม	ชื่อหน้าที่	วิธีการสอนและ กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมผู้ช่วย/ ผู้เรียน	สถานการสอน	ประเมินผล
3. บอกระบบ ของกราฟเรเกียร์ แบบเบรนส์กิจข้อ เพียง ๑๒ ถูกต้อง	ประโยชน์ของการทดสอบแบบเครื่องเพียง 1. เกษตรกรสามารถคำนวณการปันพื้นที่ที่น้ำนาลักษณะ แบบต่างๆ ตามที่ต้องการ 2. เกษตรกรสามารถเลือดิ่งว่าองและพืชพากตาน้อย “ตัวติด กับพื้น” ไปใช้จากน้ำออก 3. เกษตรกรแม่เหล็กไฟฟ้าใช้ประโยชน์ในการทำการ เกษตรต่างๆ ได้ 4. เกษตรกรสามารถวัดปริมาณในครัวเรือน ถ้าไม่ ให้ถูกไว้จะเป็นรายได้ต่อครอบครัวจากการ เกษตรที่ว่างหลักอย่าง 5. เป็นการช่วยให้เกษตรกรมีการใช้ทรัพยากรอย่างเห็น ประโยชน์ที่มาก และติดความสนุกของสถาภัณฑ์ ล้อม 6. เป็นการช่วยให้เกษตรกรที่น้ำแม่น้ำมีประโยชน์ต่อการน้ำของ ชาวบ้าน รายได้ค่าไฟและรายรับ 7. ทำให้เกษตรกรลดความเสี่ยงจากการน้ำลงมาตีเข่น ฝนตก แต่หากการติดตั้งไม่正確	- ผู้สอนอธิบาย原理 โดยน้อม การทำการเกษตรแบบ เบรนส์กิจเพียงเพิ่มเติมใน ส่วนที่ภาคเรือนยกตัวอย่าง ประกอบ - ผู้สอนซักถามผู้เรียน 3-4 คน ถึงประโยชน์ที่เกษตรกรทำ การเกษตรแบบเบรนส์กิจ เพื่อช่วยให้เกษตรกร ประเมินผล	- ให้ผู้เรียน 3-4 คน ตอบ คำถามที่ยกไปรับ โดยน้อม ของการทำการเกษตร แบบเบรนส์กิจพัฒนา		

“ សិន្ណាគារនៃវិវាទការទទួលបានពីភាពជាបន្ទុកដឹង ”

ອະນາກົມ

ເມືອງໄກເຈົ້າ ໂຊງ໌ ດັວຍເກມ 10 - 20 ພຶສ

۱۰۷

۱۶۳

ឧបតម្លៃក្រុងពូល

1. บอกรความสำเร็จของผู้ต้องนัดและวิธีการติดตามพื้นที่เบรกก์ก่อนการปลูกพืชฯ
 2. บอกรวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับน้ำหนักอุณหภูมิและวิธีการเตรียมพืชที่จะนำไปปลูกพืชฯ

ວັດທຸປະສົງ ເຮືອພຸດຶກຮ່ວມ ແນ້ນອນການຮອນຜົ່ງໆຢາ	ເນື້ອທີ	ວິທີການຮອນແລະ ກິຈການຜູ້ສອນ	ວິທີການຮອນແລະ ກິຈການຜູ້ສອນ	ກິຈການຜູ້ພົມ/ ຜູ້ຮຽນ	ສອກຮອນ	ປະເມີນ	
ຕາງໜາກ	ນາຫຳ	ໃນການທຳການຮອນຍ້ອງການປົກພູກຂັນດີໃຫ້ຈົບເຈົບຕົບ ໂດຍ ສອນການໃຫ້ຜົດຜົດ ໄດ້ຕຽບຄາວນອອງການ ກວນ ນີ້ໆກ່ານພະແວດັບປະສົງກອງຜູ້ອີກໄດ້ນີ້ໆນີ້ໆຫຼອນແລະວິກາ ເຕີຍນິຕົນພື້ນທີ່ແປລັກກອນການປົກພູກທີ່ທີ່ກ່ອນກົດຕົວອີ່ນປັ້ງຈົບ ໄຮຮາກຮັນທີ່ກ່ອນຫຼັງໃຫ້ຜູ້ອີກປະຫຼັດເລັດຕົ້ນຖຸນີ້ໆໃນ ກາຣດູແລ້ວກົມທ່າງ ໃຫ້ໂຫ້ໄປຮະສັນຄານດຳເນັງຕຽດຕາມວິດີ ປະເສົາແຕ່ຕາງໆ ເຊິ່ງກ່ອນຫຼັງການທີ່ກ່ອນຫຼັງການ	ຝັ້ນນໍາ	- ຜູ້ສອນທັກຫາເຜົ່າບັນພຸດຍ ທີ່ໄປພົດສ່ວນຄາມຫຼື່ມພ ແລ້ວຈົນນຳຫຼັງເຊື່ອກາ			
1. ນອກຄວານສໍາຄັນ ຂອງຫຼຸດຫອນແລະວິ ກາຮປົກພູກເປັນວິການນິນຕັດກາຮົດກົງພົນທີ່ແປດັກກ່ອນ ກາຮປົກພູກພໍ່ໄຫ້ກາຮົດກົງພົນທີ່ແປດັກກ່ອນ ຕາມນັດວິກາຮຕັບພົນທີ່ ແປດັກກ່ອນຫາກາຮປົກພູກຈົກ ປະສົບກາຮຜົນທີ່ໂຄຍກົມຕື່ອ ນາທີ່ອີຈາກກາຮທີ່ຄົຍຫຼັງອ່ອນ ກຮກກໍານາ - ຜູ້ສອນຫຼັກຄານຜູ້ຮຽນເຖິງນີ້ໆ ຕອນແລະວິກາຮຕັບພົນທີ່ ວິກາຮຕັບພົນທີ່ ກ່ອນກາຮປົກພູກ ແບບດຳກົງການ	ຄວານສໍາຄັນຫອມອງຫຼຸດຫອນແລະວິກາຮທີ່ເຮັນເຫັນທີ່ແປດັກກ່ອນ ກາຮປົກພູກເປັນວິການນິນຕັດກາຮົດກົງພົນທີ່ແປດັກກ່ອນ ກາຮປົກພູກພໍ່ໄຫ້ກາຮົດກົງພົນທີ່ແປດັກກ່ອນອັນ ຈ ຕາມນັມ ຕາມຮັກທໍາໄດ້ຕະຫຼາກຈົກ ຫຼັງອ່ອນ	ຝັ້ນນໍາ	- ປູ້ຜູ້ຮຽນ 2-3 ຄົນ ດອນ ຕົມນັດວິກາຮຕັບພົນທີ່ ກ່ອນກາຮຕັບພົນທີ່ ວິກາຮຕັບພົນທີ່ ກ່ອນກາຮປົກພູກ ແບບດຳກົງກາຮທີ່ຄົຍຫຼັງອ່ອນ ກຮກກໍານາ - ຜູ້ສອນຂົບໜາກວັນສຳຫຼັງ ເພີ່ມເລີນໃນສ່ວນທີ່ຫາຄພຽນ ຫາຕ້ວຍ່າງປະກອບ	ກິຈການຜູ້ພົມ/ ຜູ້ຮຽນ	ປະເມີນ	ປະເມີນ	ປະເມີນ

วัตถุประสงค์ เชิงพัฒน์	เม็ดยา	วิธีการสอนและ กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมผู้ทรง/ ผู้เรียน	ลักษณะสอน	ประโยชน์ผล
2. บอกใบ้เมตตาและ วิธีการปฏิบัติที่เยาวชน ควรรับมือที่เบ็ด ก่อนการบุกรุกพืชฯ บุคคล	ผู้สอนและวิธีการปฏิบัติที่เยาวชนควรเตรียมพร้อมเบ็ด ก่อนการรบบุกรุกพืชฯ	<p>1. ทำภาระภาระด้วยหัวใจอ่อนน้อมากเดือดและว้าว พืชของกองกลางที่เบ็ดที่จะทำภาระบุกรุกพืช โดยใช้ชื่อown ศึกษา ร่วบรวมกอก ไม่เพื่อนำไปใช้รบ ให้คนอ่อนช้ำเรื่อง เห็น ฟ้า นำ ทำ การหมักเพื่อทำปุ๋ยหรือนำไปเก็บไว้ทำฟืน สำหรับส่วนของตน "มีครอก ไม่มีน้ำดื่มน้ำดื่มพอกคนว่า พ่อใช้เงินซื้อพอกให้ การหุงต้มหรือต้มรังนอร์เรือนต่างๆ</p>	<p>- ผู้สอนอธิบายขั้นตอนแล้ว วิธีการปฏิบัติที่เยาวชนควร เตรียมพืชที่เปลืองก่อนการ ปฏิบัติเพื่อช่วยในการ เตรียมพืชที่แปลงก่อน การปฏิบัติพืช พร้อมยกตัวอย่างประกอบ แบบเข้าใจง่าย</p>	<p>- ให้ผู้เรียน 2-3 คน อภิปรายขั้นตอนเดียวกัน วิธีการปฏิบัติที่เยา กับการเตรียมพืช แบบก่อนการรบดู พืชในพื้นที่จริง</p>	<p>- ดำเนินชั้นตอนตามเดียวกัน วิธีการปฏิบัติที่เยาวชนเดียว กับการปฏิบัติที่ช่วยกันการ เตรียมพืชที่แปลงก่อน การปฏิบัติพืช</p>

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ

גָּדוֹלָה

6616

١٦٣

ວັດຖຸນະຄອດຫຼາກ

45-60 میلے

ອາກອະນຸມາດຕະຖານາວົງວຽກຄະນະ

วัตถุประสงค์ เชิงพัฒน์ร่วม	เมื่อมีภารกิจสอนผู้ป่วย	แผนท่า		วิธีการสอนและ คือครรภ์ผู้สอน	กิจกรรมผู้/ ผู้เรียน	สื่อการสอน	ประเมินผล
		ผู้สอน	ผู้เรียน				
สาระ	บทนำ	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ประเมินผล
ความต้องการสอน	ความต้องการสอนของผู้สอนและวิธีการสอนแบบ "มีผลลัพธ์นิวัติวิธี" ในแต่ละภาคจะทำการปูดูก่อนแต่งชิ้นดึกกันไป หันหน้าบันยันกับ สภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมลงมาตามด้านนี้ ไม่ผลลัพธ์พัฟฟ์ ไม่ผลลัพธ์เป็นพัฟฟ์หรือรูกิจที่สามารถส่งออกผลผลิต ไม่จำหน้า บังคับประชานท์ทำรายได้ เน้นเงินเดือนเข้าสู่ประชานเป็นหน้างานขาย พนักงานบภาค	ผู้สอน	- ผู้สอนหักภาษีเบรียบ ขาดดูบ หัวไป เพื่อเตรียมความตู้น้ำเกย แล้วล็งหน้าเข้าสู่น้ำอ่า	ผลลัพธ์			
1. บอกความสำนัญ ของชั้นตอนและวิธีการปฏิบัติ การรักษาไม่ผล ให้ถูก ต้อง	ความสำนัญของชั้นตอนและวิธีการปฏิบัติ "มีผลลัพธ์นิวัติวิธี" ปฏิบัติทำให้การปฏิบัติ "มีผลลัพธ์นิวัติ" ประสบความสำเร็จตามความ ต้องการหรือวัตถุประสงค์โดยผู้ปฏิบัติได้ตามเป้าหมายอาชีว เพื่อ "มีผลลัพธ์นิวัติ" ความเจริญดีตามใจต้องการและ "ได้ผลลัพธ์ตาม ที่คาดหวังไว้" โภคต้องการตั้งค่ากล่าวว่า "ในการปฏิบัติไม่มี ผลลัพธ์ใดก็ตาม ถ้าหากมีชั้นตอนและวิธีการปฏิบัติตรงตามที่ร่วม แกร่งที่สุดอย่างเดียว ก็ทำกันว่าประสบความสำเร็จ" ไปแล้วจริงๆ หมาย	ผู้สอน	- ผู้สอนหักภาษีเบรียบ ขาดดูบ หัวไป เพื่อเตรียมความตู้น้ำเกย แล้วล็งหน้าเข้าสู่น้ำอ่า	ผลลัพธ์			

วัตถุประสงค์ เชิงพัฒน์	ผู้อ่าน	วิธีการสอนแนะ คือการผู้สอน		กิจกรรมผู้ฟัง/ ผู้รียน	สื่อการสอน	ประเมินผล
		วิธีการสอนแนะ คือการผู้สอน	กิจกรรมผู้ฟัง/ ผู้รียน			
2. บอกวิธีการปฏิบัติ เพื่อยับยั้งไข่ตอของเต่า วิธีการปฏิบัติไม่ผิด ถูกต้อง	ขั้นตอนแนะวิธีการปฏิบัติ	1. การเตรียมก่อนเขยี่ยไข่ ให้ยาวยีน เตรียม การพยายามด็อก การดูดนม การติดตามและกำร หามบึง ซึ่งแต่ละวิธีสามารถเลือกได้ตามแต่คนแต่ละคน ไม่ใช่ทุกคนต้องหามบึง ยาอย่างนี้แต่เน้นๆ แต่ด้านความนิยมที่ทำกันทั่วไป	- ผู้สอนอนิจนาการปฏิบัติ ให้ยาวยีนดูดนมและวิธีการ ปลูกไม้ผลเพิ่มเติมในส่วนที่ วิธีการปฏิบัติไม่ใช่ มาตรฐานก็ตามทั่วไป 1. รักษาก้อน	- ให้ผู้รียน 3-4 คน อีกภาระลงบนนม กับนมดูดนมและวิธีการ ปลูกไม้ผลที่ใช้วิธีนี้	- ผู้สอนให้ผู้รียน 3-4 คน ร่วมกันอิป้ารำสืบเจวิชการ ปฏิบัติที่ใช้วิธีนี้	- ดำเนินการปฏิบัติ ให้ยาวยีนรักษาตัวเอง โดยบ่มบุญต่อตัวเอง
		2. ระบบปฏิบัติไม้ผลและชั้นติจะมีรักษณะปฏิรูประหว่างที่นั้น และแต่ละตัวกัน ไม่ดูดนมไปรบกวนคนอื่นๆ ถูกใจและชั้นติ ของไม้ผลนั้นๆ ตามความเหมาะสม เช่น การบีบถุงห่อผลิตภัณฑ์ พื้นที่วางผลกิจกรรมทาง กีฬาสามารถที่จะบีบถุงห่อให้มีรักษะ ปฏิรูประหว่างชั้นและเปลटาชั้นกัน แล้วแต่กิจกรรมที่ต้องการผล ผลิตเป็นผล ก็มีครัวร่องรอยถูกต้องมาก เพราะ เนื่องจากภูกระยะติดกันมากจะทำให้ไม่ผลต่อร่างกายตั้ง ก้าน ไม่สามารถสร้างชาติดผลได้ เพราะทรงพุงหนาที่บีบ มาก แต่จะดีไม่สามารถถอดได้ทั้งนี้ จึงทำให้ไม่สามารถติด ผลได้	2. ระบบปฏิบัติไม้ผลและชั้นติจะมีรักษณะปฏิรูประหว่างที่นั้น และแต่ละตัวกัน ไม่ดูดนมไปรบกวนคนอื่นๆ ถูกใจและชั้นติ ของไม้ผลนั้นๆ ตามความเหมาะสม เช่น การบีบถุงห่อผลิตภัณฑ์ พื้นที่วางผลกิจกรรมทาง กีฬาสามารถที่จะบีบถุงห่อให้มีรักษะ ปฏิรูประหว่างชั้นและเปลटาชั้นกัน แล้วแต่กิจกรรมที่ต้องการผล ผลิตเป็นผล ก็มีครัวร่องรอยถูกต้องมาก เพราะ เนื่องจากภูกระยะติดกันมากจะทำให้ไม่ผลต่อร่างกายตั้ง ก้าน ไม่สามารถสร้างชาติดผลได้ เพราะทรงพุงหนาที่บีบ มาก แต่จะดีไม่สามารถถอดได้ทั้งนี้ จึงทำให้ไม่สามารถติด ผลได้	3. การเตรียมหดุมก่อนปั๊ก การนึ่งน้ำเด็กว่างานและลีก ประมาณ 50 เซนติเมตร บุหรี่กุ้งเผาดินชั้นน้ำและชั้นต่ำไว แบบก้นต่างหาก กองไว้ในภาชนะหลังจากน้ำและชั้นต่ำไว ประมาณ 1 เศียร เพื่อช่วยเรื่องเวลา ที่赵氏袖子ในคืน		

วัตถุประสงค์ เชิงพื้นที่ภูมิ	เมือง	วิธีการสอนและ กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมผู้ฟัง/ ผู้รับ	สื่อการสอน	ประเมินผล
4. วิธีการบูรณาการหลักสูตรเรียนทุกภาคสูตรเรียนร่วมเดียว ให้นำคิดนับน้ำหนามันกับปัจจัยอากาศหรือปัจจัยหนัก ประจำมาล 5 กิโลเมตร ต่อ 1 หมูบ้าน และร้อยละเพิ่ม 0.5 กิโลเมตร สำ สามารถได้ คุณภาพได้สัดส่วนในกันกันหมู่บ้านมาล 2 ใน 3 ของความต้องการบูรณาการ นำสืบพัฒนาศักยภาพร่วมพัฒนาด้านว่าง บนดินผสมแนวลักษณะเด่นๆ ตามส่วนที่เหมาะสมที่สุด กลุ่ม ต้าเย็น กังพันธุ์ ที่ตั้งกางรากทางภูเขา ควรระวังไม่ให้คนกันบานที่รกรอบ ท่าน้ำร่องแม่เลติดๆ ตามร่องทำให้เข้าไปรกรุงลงชั้นๆ และการบูรณาการ ทำให้ต้นไม้ยังคงเจริญเติบโต สวยงาม เพาะชำพันธุ์อีกต่อหนึ่ง ปลูกในพื้นที่ที่เหมาะสม ดีจะสามารถลดน้ำท่วมได้มาก ให้รากกินพื้นที่ จริงๆ ดูแลดี ให้รากกินพื้นที่ดี ให้ต้นไม้เจริญเติบโต					

กิจกรรมเพื่อการประเมินคุณภาพ

กิจกรรมที่น่าสนใจ

ผู้ปฏิบัติงานร้อย ๑ จำนวน 10 - 20 คน

สถานที่

อาคารที่ทำการงานภูมิศาสตร์และมนุษย์ศาสตร์ ชั้น ๔ พื้นที่ ๘๐๐ ตร.ม.

จำนวน

45 - 60 คน

จัดทำโดย

1. นักศึกษาสาขาวิชาภูมิศาสตร์และมนุษย์ศาสตร์ จำนวน ๕๐ คน
2. นักวิจัยการพัฒนาสังคมเมือง จำนวน ๕๐ คน

ວັດທຸນປະສົກ ເຮືອງພົດຕິກຣາມ	ແນ້ວມາ	ມານາ	ວິຊາການຄອນແຂວງ ລິດກຣມຜູ້ຄອນ	ກິຈການຮັມຜູ້ງ/ ຜູ້ເຮັນ	ສົດກາຮອນ	ປະກິບິນດັບ
ນໍ້າມຈົນການຄອນຜູ້ງາຍ	ນໍ້າມຈົນການຄອນຜູ້ງາຍ	ນໍ້າມຈົນການຄອນຜູ້ງາຍ	ນໍ້າມຈົນການຄອນຜູ້ງາຍ	ນໍ້າມຈົນການຄອນຜູ້ງາຍ	ນໍ້າມຈົນການຄອນຜູ້ງາຍ	ນໍ້າມຈົນການຄອນຜູ້ງາຍ
ຕາມຮາດ	ພັ້ນຜັກເງິນພົນທີ່ມີມູນຫຼັກນັ້ນຕ້ອງບໍລິໂສດຖານີ່ ປົບປັນປະຈຳວັນ ໄມ້ມາກັນເນື້ອເຫດກ່າວ່າງນີ້ ອາຫາຮຸກນົມດົນຈະນະພັກປິ່ນ ສ່ວນປະກອນໄນ້ຍ່າງໃດຍ່າງຫຼັງຮ້ອດຍ່າຍ່າພັດສັນກັນນີ້ ຜົກທີ່ປະກອນຍ່ອງນາຫາຮຈະຫຳນັ້ນທີ່ກຸ່ອຍ່າຍ່າ ຄືອື່ນມົນຄົນກ່າ ທາງອາຫາຮທີ່ມີປະໄຫວ້ນຕໍ່ວ່າຈາກພົວພະເສົາກົມເຮົາດູຕ່າງ ຈາ ແລະວິທີນິນກ່າງກາຍເຫັນນຳໄປໃຫ້ແລະໜ້າທີ່ບໍ່ອີກອີກຍ່າງ ຫັນຄົງເປັນຄົງວ່ອງຫຼຽດ ອາຫາຮພົວພະເສົາສີຕົກຮົດຕ່າງ ຈາດກສີ ແລະຮົດຕ່າງ ຈານການຍໍາໃຫ້ເພີ່ມຮັສຫາດີໃນອາຫາຮ	ພັ້ນຜັກເງິນພົນທີ່ມີມູນຫຼັກນັ້ນຕ້ອງບໍລິໂສດຖານີ່ ປົບປັນປະຈຳວັນ ໄມ້ມາກັນເນື້ອເຫດກ່າວ່າງນີ້ ອາຫາຮຸກນົມດົນຈະນະພັກປິ່ນພົນທີ່ ຜົກທີ່ທີ່ໃຫ້ການຄູ້ພັ້ນກັນນັ້ນປະຕັບຄວາມດີເລີ່ມ ເນື່ອຈາກ ກາຮເຕີຍມາການຮັນຫອນແລະວິທີກາຮປົງຄູ້ພັກເປັນວິທີກາຮ ຫຼັກນັ້ນ ໃຈິງທຶນ ໂດຍອີກແລະວິທີກາຮປົງຄູ້ພັກທີ່ກັດນາຮ່າງໃຫ້ ປະຕັບຄົງການໃຫ້ໃຫ້ພົດພັດຕົວຮອງນັ້ນຕ້ອນ ກ່ອນຫຼັງສັນ ມີຮະບະເກົດກາຮກົດຕົວໃຫ້ພັກປິ່ນພົນທີ່ມີອາຫຸ ຜົກພົດຕົວຮອງໄຫ້ຕ່ອນທີ່ສັງກວ່າຜູ້ອື່ນ ຕາມກາຮນູກຫຼາມ ເວີຍນແຕ່ກ່າວຢ່າໄຕໃຫ້ກ່າວຜູ້ໂຄກີ່ ດັບຫາຍົກຮົງ	- ຜູ້ສອນຫັການຜູ້ເຮັນທີ່ບໍ່ໄດ້ ປະສົກການພົນທີ່ຜູ້ເຮັນກັນ ປົກນົດຕ່າມນາໄນ້ເວົ້ອງຂົນຕອນ ແຕະວິທີກາຮປົງຄູ້ພັກທີ່ກັດ ຕະຫຼາມເຫັນມາ - ຜູ້ສອນຫັການຜູ້ເຮັນທີ່ບໍ່ໄດ້ ປະສົກການພົນທີ່ຜູ້ເຮັນກັນ ປົກນົດຕ່າມນາໄນ້ເວົ້ອງຂົນຕອນ ວິທີກາຮປົງຄູ້ພັກທີ່ກັດ ປົກພົດຕົວຮອງໄຫ້ຕ່ອນ ເຮັນຕາມກາຮ ຕອບຄໍາຕານໄດ້ ອໍາຍ່ານ້ອຍ 3-4 ຄົນ			
1. ນໍາອາຄານສໍາຄັນ ຫອງຈົນຄອນແຕ່ວິທີ ກາຮປົງຄູ້ພັກທີ່ກັດ ຕ້ອງ	ພັ້ນຜັກເງິນພົນທີ່ມີມູນຫຼັກນັ້ນຕ້ອງບໍລິໂສດຖານີ່ ປົບປັນປະຈຳວັນ ໄມ້ມາກັນເນື້ອເຫດກ່າວ່າງນີ້ ອາຫາຮຸກນົມດົນຈະນະພັກປິ່ນພົນທີ່ ຜົກທີ່ທີ່ໃຫ້ການຄູ້ພັ້ນກັນນັ້ນປະຕັບຄວາມດີເລີ່ມ ເນື່ອຈາກ ກາຮເຕີຍມາການຮັນຫອນແລະວິທີກາຮປົງຄູ້ພັກທີ່ກັດນາຮ່າງໃຫ້ ຫຼັກນັ້ນ ໃຈິງທຶນ ໂດຍອີກແລະວິທີກາຮປົງຄູ້ພັກທີ່ກັດນາຮ່າງໃຫ້ ປະຕັບຄົງການໃຫ້ໃຫ້ພົດພັດຕົວຮອງນັ້ນຕ້ອນ ກ່ອນຫຼັງສັນ ມີຮະບະເກົດກາຮກົດຕົວໃຫ້ພັກປິ່ນພົນທີ່ມີອາຫຸ ຜົກພົດຕົວຮອງໄຫ້ຕ່ອນທີ່ສັງກວ່າຜູ້ອື່ນ ຕາມກາຮນູກຫຼາມ ເວີຍນແຕ່ກ່າວຢ່າໄຕໃຫ້ກ່າວຜູ້ໂຄກີ່ ດັບຫາຍົກຮົງ	ພັ້ນຜັກເງິນພົນທີ່ມີມູນຫຼັກນັ້ນຕ້ອງບໍລິໂສດຖານີ່ ປົບປັນປະຈຳວັນ ໄມ້ມາກັນເນື້ອເຫດກ່າວ່າງນີ້ ອາຫາຮຸກນົມດົນຈະນະພັກປິ່ນພົນທີ່ ຜົກທີ່ທີ່ໃຫ້ການຄູ້ພັ້ນກັນນັ້ນປະຕັບຄວາມດີເລີ່ມ ເນື່ອຈາກ ກາຮເຕີຍມາການຮັນຫອນແລະວິທີກາຮປົງຄູ້ພັກທີ່ກັດນາຮ່າງໃຫ້ ຫຼັກນັ້ນ ໃຈິງທຶນ ໂດຍອີກແລະວິທີກາຮປົງຄູ້ພັກທີ່ກັດນາຮ່າງໃຫ້ ປະຕັບຄົງການໃຫ້ໃຫ້ພົດພັດຕົວຮອງນັ້ນຕ້ອນ ກ່ອນຫຼັງສັນ ມີຮະບະເກົດກາຮກົດຕົວໃຫ້ພັກປິ່ນພົນທີ່ມີອາຫຸ ຜົກພົດຕົວຮອງໄຫ້ຕ່ອນທີ່ສັງກວ່າຜູ້ອື່ນ ຕາມກາຮນູກຫຼາມ ເວີຍນແຕ່ກ່າວຢ່າໄຕໃຫ້ກ່າວຜູ້ໂຄກີ່ ດັບຫາຍົກຮົງ	ພັ້ນຜັກເງິນພົນທີ່ມີມູນຫຼັກນັ້ນຕ້ອງບໍລິໂສດຖານີ່ ປົບປັນປະຈຳວັນ ໄມ້ມາກັນເນື້ອເຫດກ່າວ່າງນີ້ ອາຫາຮຸກນົມດົນຈະນະພັກປິ່ນພົນທີ່ ຜົກທີ່ທີ່ໃຫ້ການຄູ້ພັ້ນກັນນັ້ນປະຕັບຄວາມດີເລີ່ມ ເນື່ອຈາກ ກາຮເຕີຍມາການຮັນຫອນແລະວິທີກາຮປົງຄູ້ພັກທີ່ກັດນາຮ່າງໃຫ້ ຫຼັກນັ້ນ ໃຈິງທຶນ ໂດຍອີກແລະວິທີກາຮປົງຄູ້ພັກທີ່ກັດນາຮ່າງໃຫ້ ປະຕັບຄົງການໃຫ້ໃຫ້ພົດພັດຕົວຮອງນັ້ນຕ້ອນ ກ່ອນຫຼັງສັນ ມີຮະບະເກົດກາຮກົດຕົວໃຫ້ພັກປິ່ນພົນທີ່ມີອາຫຸ ຜົກພົດຕົວຮອງໄຫ້ຕ່ອນທີ່ສັງກວ່າຜູ້ອື່ນ ຕາມກາຮນູກຫຼາມ ເວີຍນແຕ່ກ່າວຢ່າໄຕໃຫ້ກ່າວຜູ້ໂຄກີ່ ດັບຫາຍົກຮົງ			

วัดบุปชรังค์ เพิ่งพาติดรวม	ข้อหา	วิธีการสอบสวน คิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมผู้/ ผู้เรียน	สืบการสอน	ประวัติผล
2. บุคลวิธีการประเมินด้วยวิธีการปฏิทัชัก ให้ยกขึ้นต่อนแล้วนำเข้ามาพิจารณาต่อไป โดยวิธีการปฏิทัชักได้ บุคคลของ	<p>1. ตรวจสอบเม็ดพันธุ์พัชักตัวนี้ให้แน่ล้วน然是การปลูกจากไร่ โดยวิธีการใช้ไม้ตอกพันธุ์ดึงน้ำมันเคลือบพันธุ์ที่จะนำมายกต่อไป เม็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพ เช่น มีปลอกหรือหูตีเป็นแนวตัดกันหรือตั้ง^{ตัว} ให้แน่นอน ฯ ประมาณอยู่น้อย แต่ต้องสมบูรณ์ดี ประกอบเช่นความของสูง กะท่าทำให้ผู้ผลิตทำให้มีคุณภาพและ มาตรฐานต้องตามต้องการของผู้อุดม ผู้อุดม ก็จะแสดงถึงค่าตัว ทำให้ได้ผลผลิตดีอย่างมาก</p> <p>2. การพะโล้ตีร่อนต้นกล้า เมื่อ ได้ร่อนตีพัฒนาตัวที่มีคุณภาพพอทรง ตามความต้องการแล้ว การพะโล้ตีพัฒนาตัวให้ได้ต้นกล้าตัว น้ำมีอยู่ตัวยกัน 3 วิชี คือ</p> <p>2.1 การพะโล้ตีร่อนเพาะ เปรี้ยบว่าตัวคนนี้ให้กับ มากสำหรับการปลูกต้นกล้า เช่น แปลงพะโล้ตีพัฒนาตัวว่าง 1 ยอด ความยาวต่อตัวคือ 10-15 วัน เพื่อเร่งการเจริญ โรคในต้น ควรเป็นต้นที่มีราก ของต้นต่างๆ มาบดเบตงในช่วงซ้ำ เพราต้นกล้าจะได้รับ^{ประโยชน์} แสงโดยตรง ช่วยให้ต้นกล้าตัวงามอทาง ได้มากขึ้น มีความต้าน ทานต่อโรค โภคภานุ่นน้ำดีด ผ่านปีภัยออกพ่อให้กับนักค้าวิ่ง และร่วมชุมชนให้ดีดูจะหากพันทางเดิน 10 ชั้น.</p>	<p>- ผู้สอนขอรับใบอนุญาตสอน และวิธีการปฏิทัชักที่ยก กับบุนเดส์มนตรีวิธีการ ปฏิทัชัก</p> <p>- ให้ผู้เรียน 3-4 คน อภิปรายก่อนที่นักเรียน ดำเนินการปฏิทัชักใน สถานที่ท่าขาดร้องขอที่อาจ บุกเข้ามา</p> <p>- ผู้สอนให้ผู้เรียน 3-4 คน ร่วมกันน้อมปฏิบัติวิธีการ ปฏิทัชักที่ยกกับบุนเดส์มนตรี วิธีการปฏิทัชัก</p> <p>- ผู้สอนให้ผู้เรียน 3-4 คน ตอบคำถามวิธีการปฏิบัติ ที่ยกกับบุนเดส์มนตรี วิธีการปฏิทัชัก</p>	<p>- ให้ผู้เรียน 3-4 คน อภิปรายก่อนที่นักเรียน ดำเนินการปฏิทัชักใน สถานที่ท่าขาดร้องขอที่อาจ บุกเข้ามา</p> <p>- ผู้สอนให้ผู้เรียน 3-4 คน ร่วมกันน้อมปฏิบัติวิธีการ ปฏิทัชักที่ยกกับบุนเดส์มนตรี วิธีการปฏิทัชัก</p> <p>- ผู้สอนให้ผู้เรียน 3-4 คน ตอบคำถามวิธีการปฏิบัติ ที่ยกกับบุนเดส์มนตรี วิธีการปฏิทัชัก</p>		

ວັດທຸປະສົງກ ກົງລົງພູຖິກຮຽນ	ເນື້ອກາ	ວິຊາການສອນແລະ ກິຈການຮູ້ຄູອນ	ກິຈການຜູ້ຜູ້ງ/ ຜູ້ຮົບຍັນ	ສົດກາຮອດອມ	ປະບົນຫຼດ
ແຕ່ງໜັດໃຫ້ເຮັດແລ້ວຄໍຍໃຫ້ນັດພັນຍື້ທີ່ເຕີຣີນ "ໄວ້ຫວ່າງ ຫຼູອໂຮຍກຳນັດວາ	2.2 ການເພະໃນກະນະພາບປັນວິທີສະຫະວັດນາມວັດ ເຄລືອນຢ້າຍ "ໄດ້ຈ່າຍ ກະນະພາບນີ້ກວ່າມີ 10 ຊົ່ມ. ຕ່ານ ຄວາມຂໍ້ຈົງແລະຄວາມຍານເລີນເທົ່າວັນທີນາສະແດງວັດຖຸພອ ຫາໄດ້ ພະນັດນີ້ ປູ້ໝາມກ້ອອນຢູ່ໝາຍອອກຍ່າງດະຫຼາກ ທ່ານ ເຕັມສີ ຫຼັນດັບໃຫ້ເຮັນ ແລ້ວຄໍຍໃຫ້ນັດຫວ່ານຫຼູອໂຮຍຄົມນັກຮະປະ ພະໄວ້ໃຈໆມີຄົມຄົມນາງ ຈະ ວັດນັນເລີ້ວ່າໃຫ້ກະຕາຫານ໌ເຫັນຫຼືພົມພົມ ກັນໄວ້ພ່ອຮົມຄວາມໜີ້ນັມຮະມານ 7-10 ວັນ ໝັດຕະຈະອົກເດະ ຕົນກະຕາຫານ໌ເຫັນຫຼືພົມພົມຈົງຢືນກະຕາມອອກ 2.3 ການເພະໃນການຫອນ ໄດ້ແກ່ ດຸຈະຮະດາຍ ດຸຈະພົດຕືກ ກະຕະຫຼາຍ ໃນຕອນ ການເພະວິຊີ້ປັນວິທີທີ່ວ່າໃຫ້ໜັນ ກຳລັກສັກໄໝຈັກກາຮົງເຈົ້າເຕີນ ໂດຍເນື້ອນປຳຄຸກໃຈໃນແບລນູຖຸ ພວະນາກໄໝມູກທ່າລາຍເພື່ອເຫັນວິທີທີ່ບໍ່ຍັກໃນຫ່າງເວັນດັນ ຂອງຈາກຮັດຫາກຕໍ່ຮົມມາຮັນກ່າວ່ານີ້ກາງພະກັນດົມທີ່ຜສນ ປູ້ໝາຍມົກອ່າງດະຫຼາກ ທ່ານ ມາໃສ່ໃນການນະທີ່ເຕີຣີນ "ໄວ້ພອນ ຄວາມ ແລ້ວທ່າກາຮົມພັນຍື້ຕືືງຈະ 1-2 ພຶດສະພາ ເມື່ອດັນກຳສາ ຈຸອນເຂົ້າກອນ ໃຫ້ຫຼູອ 1 ຕຸນ ແລ້ວຄ່ອຍທີ່ໄປປົກລົງແປດງ				

การบัญชีพัฒนา

กตุนปัจจัย

ผู้ปฏิบัติงานหรือรับ จำนวน 10 - 20 คน

สถานที่

อาคารที่ทำการงานเกษตรกรรมบำบัด ศูนย์พัฒนาฯ กรมวิชาการพัฒนาดู'

เวลา

45 – 60 นาที

วัสดุ/ระบบผลิต

1. บอร์ดความหมายของการบัญชีพัฒนาฯ
2. แบบความสำคัญของการบัญชีพัฒนาฯ

วัสดุประสงค์ เชิงพิกรรม	วัสดุประสงค์ ไม่ต้องรอม	วิธีการสอนแบบ กิจกรรมผู้สอน	วิธีการสอนแบบ กิจกรรมผู้เรียน	สื่อการสอน	ประเมินผล
เมืองกรุงอยุธยา สามราช	บทนำ	ในการทำภารกิจดูแล “โครงการที่จะใช้พื้นที่ดินที่มีอยู่ยังคงให้เด็กประทับใจ” อย่างสุดสุดนั้น ควร้มีการดำเนินการตามดังๆ ให้เด็มพันที่โดยเฉพาะภารกิจพิชช์ การเพิ่มรายได้ต่อหัวพันที่ให้สูงขึ้น สามารถทำได้โดยการปลูกพืชเหวนในที่ว่างระหว่างแม่น้ำของพืชตัด	ปัจจัย - ผู้สอนทักษะผู้เรียน พลุกบัว ท้าไปเพื่อรักษาความคุ้มครอง แล้วจึงนำเข้าสู่น้ำมหา	ปัจจัย - รูปภาพร่องการปลูกพืชเหวน - ผู้สอนร่องความหมาย ของกระบวนการปลูกพืชเหวน - ผู้สอนร่องความหมาย ของการปลูกพืชเหวน - ให้ผู้เรียน 3-4 คน ตอบ คำถามร่องความหมาย ของกระบวนการปลูกพืชเหวน - ให้ผู้เรียน 3-4 คน อภิปรายร่องความหมาย ของกระบวนการปลูกพืชเหวน ในส่วนที่ขาดพืชเหวนเพิ่มเติม อย่างประจักษ์	ประเมินผล - ผู้สอนร่องความสำเร็จ ของกระบวนการปลูกพืชเหวน ให้กับเด็ก 1. เก็บน้ำใช้พื้นที่ที่คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด 2. เพิ่มน้ำเพิ่มรายได้ต่อหัวพันที่ทางการรายได้จากพืชตัดที่ปลูก
1. บอกความหมาย ของการปลูกพืชเหวน “ดูดกัดดูด”	ความหมายของการปลูกพืชเหวนคือเป็นการปลูกต้นพืช ที่ว่างระหว่างพืชอื่นพืชที่ปลูกเป็นพืชหลักในช่วงที่ซึ่งไม่ เก็บอยู่ในโภตสถานการณ์ให้เป็นผลิตต่อไปในกระบวนการปลูกพืช หน่วยพันที่ให้สูงขึ้นแต่ละปีมาก รู้พืชที่ดินให้เกิด ประโยชน์สูงสุดที่น้ำที่ตัดด้วยพืชที่ใช้ปลูกเป็นพืชเหวน ควร เป็นพืชที่มีอายุการเก็บเกี่ยวให้ผลผลิตสนับ เนื่น พืชจำพวกผัก และพืชไร่ต่างๆ	ปัจจัย - ผู้สอนร่องความหมาย ของกระบวนการปลูกพืชเหวน - ผู้สอนร่องความหมาย ของการปลูกพืชเหวนเพิ่มเติม ในส่วนที่ขาดพืชเหวนคุ้มค่า อย่างประจักษ์	ปัจจัย - ให้ผู้เรียน 3-4 คน อภิปรายร่องความหมาย ของการปลูกพืชเหวน ให้กับเด็ก 1. เก็บน้ำใช้พื้นที่ที่คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด 2. เพิ่มน้ำเพิ่มรายได้ต่อหัวพันที่ทางการรายได้จากพืชตัดที่ปลูก	ประเมินผล - ให้ผู้เรียน 3-4 คน อภิปรายร่องความสำเร็จ ของกระบวนการปลูกพืชเหวน ให้กับเด็ก 1. เก็บน้ำใช้พื้นที่ที่คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด 2. เพิ่มน้ำเพิ่มรายได้ต่อหัวพันที่ทางการรายได้จากพืชตัดที่ปลูก	

ວັດທຸປະສົກ ຮືອງຫຼັດຕິກະນົມ	ແນ້ວມາ	ວິນຍາການສອນແລະ ກີບກອຽນຜູ້ສອນ	ກິຈການຮັມຜູ້ ຜູ້ເຮັນ	ສົດກາຮອນ	ປະກົມພົດ
3. ທ່ານຂໍ້າມຄວານຫຼືນໃນແປດງປຸດພື້ນທະນາ 4. ເປັນການຂໍອົງນ້ວຍພົຫມ່ານປະຊຸມພົຫມພື້ນທະນາ 5. ເປັນການພື້ນນ້ຳອາກໃຫ້ເກີດນິນໃນພື້ນທີ່ແປດງປຸດພື້ນທະນາ ທີ່ໄດ້ໂທຍາວໄກຄວນທ່ານນີ້ພື້ນທະນາ	- ຜູ້ສອນໃຫ້ຜູ້ເຮັນ 3-4 ຄນ ອົບປາຍຕົ້ງຄວານສໍາຄັນຫຼາຍຈາດ ກາງປຸດພື້ນທະນາ	- ໄກສອນໃຫ້ຜູ້ເຮັນ 3-4 ຄນ ດອນ ດຳກັນກົງການປະກົມພົດ ພື້ນທະນາ	- ໄກສອນໃຫ້ຜູ້ເຮັນ 3-4 ຄນ ດອນ ກຳຄາມກົງການປະກົມພົດ ພື້ນທະນາ		

սցըւսաւոյալութէսէնթէպութէսագւաստութէ

ඇරුමුවේ

四
卷之三

۱۶۳

ວັດຖຸປະກາດ

กันยายน ๑๐ - ๒๐ ๙๗

ອັນດີບົດຕະກຳມາດີບື້ນສົມບົດຕະກຳມາດີບື້ນ

45-60 ملی

1. លកអត្រានៅក្នុងរដ្ឋបាលនិងក្រសួងរដ្ឋបាល
 2. លេខូល្មាតធម្មាននិងវិភាគរបស់ប្រធានាធិបតេយ្យ

วัสดุประสงค์ เพื่อพัฒนาระบบ เมืองและการต้อนรับผู้เยี่ยม	เนื้อหา	วิธีการสอนและ กิจกรรมผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้เรียน	ถ้อยคำสอน	ประเมินผล
ตามมาρ>	บทนำ การนำทางปรับถูกพื้นที่เมือง “ด้วยการปรับถูกไปเดิน” การท่องเที่ยว จะเป็นภารกิจตาม ตลาด ให้ผลผลิตด้วยความสามารถด้านความต้องการและวัสดุ ประมงที่ซึ่ง “ได้คน ควรมีการปรับตัวดูแลรักษาอาใจใส่หลัง การประกอบชุมชนอยู่เสมอ	ปัจจัย - ผู้สอนท้าทายผู้เรียน พูดคุย ทั่วไปเพื่อสร้างความคุ้นเคย แล้วจึงนำไปใช้ในห้อง	ปัจจัย - ให้สูงเรียน 3-4 กัน ตอบ คำถามเรื่องของชุมชนและ วิธีการปรับตัวดูแลรักษา พื้นที่ชุมชน	- หลักการสอน เรื่องชุมชนตอน แรกวันที่สอง และการปฏิบัติจริง
1. บวกความสำราญ ของชุมชนตอนและวิธีการปรับบัญชีและรักษาพื้น ที่ชุมชนตอนและวิธี การปรับบัญชีและรักษา ^{การ} พื้นที่ชุมชนตอนและรักษา ^{การ} พื้นที่ชุมชนตอนและรักษา ^{การ} พื้นที่ชุมชนตอนและรักษา ^{การ}	ความสำราญของชุมชนตอนและวิธีการปรับบัญชีและรักษาพื้น ที่ชุมชนตอนและวิธี การปรับบัญชีและรักษา ^{การ} พื้นที่ชุมชนตอนและรักษา ^{การ} พื้นที่ชุมชนตอนและรักษา ^{การ} พื้นที่ชุมชนตอนและรักษา ^{การ}	ปัจจัย - ผู้สอนชักภานภูมิชุมชนที่อยู่ใน ประสมการณ์ผู้เรียนคนยก นภัยต้นในเรื่องชุมชนตอนและ วิธีการปรับบัญชีและรักษาพื้น ที่ชุมชนตอนและรักษา ^{การ} พื้นที่ชุมชนตอนและรักษา ^{การ} พื้นที่ชุมชนตอนและรักษา ^{การ} พื้นที่ชุมชนตอนและรักษา ^{การ}	ปัจจัย - ให้สูงเรียน 3-4 กัน ตอบ คำถามเรื่องของชุมชนและ วิธีการปรับตัวดูแลรักษา พื้นที่ชุมชน	รักษาพื้นที่ การปฏิบัติผู้ ^{การ} เรียนสามารถ ตอบคำถามได้ อย่างน้อย 3-4 ครั้น
2. บวกบัญชีตอนและ วิธีการปรับบัญชีและ รักษาพื้นที่ชุมชนตอน ปัจจุบัน	ปัจจุบันและวิธีการปรับบัญชีและรักษาพื้นที่ชุมชนตอน 1. การគอน> เนื่องจากปรับบัญชีและรักษาพื้นที่ชุมชนตอน หรือให้บ้านพัฒนาที่ โดยการลดให้บ้านแต่ “มีครัว ให้เห็น ทั้งนี้ พื้นที่ชุมชนตอนตัวทำด้วยห้องอาหาร ในดิน ดำเนินการทำอาหารและ ชงดูอาหารต่างๆ ในพื้นที่อีกซึ่งเป็นตัวรักษาความเรียบของ	ปัจจัย - ผู้สอนเรียน 3-4 กัน แลรักษาพื้นที่ชุมชนตอน โดยรักษาพื้นที่ชุมชนตอนและ เดินในส่วนที่ขาดพื้นที่ชุมชนตอน ตัวอย่างประกอบ	ปัจจัย - รักษาพื้นที่ชุมชนตอน ตอนและวิธีการ ปรับบัญชีและรักษาพื้น ที่ชุมชนตอน	ประเมินผล

วัดบุปผะสังค์ เพิ่งพาติดครรภ์	เมือง	วิธีการสอนแนะ กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมผู้ฟัง/ ผู้เรียน	ถือการสอน	ประทับใจ
ดันพัชร์อุตสาหกรรมการศึกษาไม่ควรสอนแยกบัชด ควรสอนในเวลา เข้าห้องเรียนทั้งนั้น	2. การให้กู้บัญชีและประทุมความต้องการ ปัจจัยไม่เหมือนกัน ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการของบุตรต้องการ ที่จะลูกด้วยการให้กู้บัญชีซึ่งมีผล 2 ระบบ คือ	2.1 ให้ร่องเพื่อให้เมื่อเวลาเดรีบันดินหรือรองลงมา หลุมก่อนปลูกพืช ควรเป็นพอกดินทรายหัวร่องอยู่บนบก เพื่อบรรรบ ปรุงดินให้ไปร่วม ร่วนซึบ ซึ่งให้ดินพืชที่ปลูกติดตัว ได้รีบเดด ทั้งซึ่งช่วยให้คืนอุ่นบำรุงความชื้นให้เหมาะสมกับการเจริญ ต้นไม้ต้องเพียงพอ	2.2 การใช้ปุ๋ยมูลรุจ มากจะใช้ปุ๋ยเทียบทหารด้วยการ ถ่านซึ่งคำนึงถึงชนิดของดิน ชนิดและปริมาณของพืชตัวอย่าง การใช้ปุ๋ยเพื่อปรุงรูปจะได้มีมือการทำรากลูกพืชไปแล้วจะช่วย เวลาหนึ่ง รอให้พัฒนามากถึงตัว ได้เดี๋ยวก่อน	3. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช พัฒนาการปลูกน้ำ嫩 หวานฤทธิ์ลดพวยตัวรุ่งกว่าน้ำมากตามมาตรฐานอยู่ กับสภาพแวดล้อม และชนิดของพืช ด้วยผู้ปลูกควรเดิน พืชที่ปลูกอยู่เสมอ เพื่อหาทางป้องกันและกำจัดศัตรูของเดชะ ทั้งต่อเหตุการณ์ เช่น หตุรูปทางพากัดสามารถหาทางป้องกันได้ ควรหาทางป้องกัน ด้านศัตรูบางจำพวกที่พบว่าทำลายต้น	- ผู้สอนให้ผู้เรียน 3-4 คน อภิภานวิธีการปฏิบัติเด

គេត្បូរតាមការបង្កើតកម្មវិធី	លេខាធិការ	នាមពេល	សំណងជាមួយ	សំណងជាមួយ	សំណងជាមួយ
គេត្បូរតាមការបង្កើតកម្មវិធី	ជំនួយ	ជំនួយ	ជំនួយ	ជំនួយ	ជំនួយ

บุณฑณฑ์สุขุมวิท จตุรัมภ์

กฤษณะ ปานะ

ผู้เชี่ยวชาญด้านรักษาความปลอดภัย
ประจำปี 2010 - 2011

สถาบัน

อาจารย์ที่ทำภาระงานสอนและงานนำทาง
ศูนย์พัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชน

เวลา

45 – 60 นาที

วัตถุประสงค์หลัก

1. บอกความสำคัญของมนต์เสน่ห์ทางวิชากาลศิลป์ฯ ให้
2. บอกวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับมนต์เสน่ห์และวิธีการเตรียมจุดไฟ

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	เหตุการณ์	วิธีการสอนและวิธีการประเมิน	วิธีการสอนและวิธีการประเมิน	กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมผู้ฟัง/ ผู้รับ	ปรับเปลี่ยน
2. บอกรักษาระบบด้วยความตื่นตัว ให้เข้าใจภัยทางชีวิต และการเดินทางไกล ต่อไป	ขั้นตอนและวิธีการเดินทาง 1. โรงเรียนห้ามเดิน การเดินทางไกลที่ต้องมี ศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้เป็นใช้สำหรับเดินทางที่ห้อง เดินทางได้ เนื่องจากสถานที่เดินทางห้องเดินทาง ไม่สามารถทำตามแบบต่างๆ ตัวบัตรเดินทาง ได้ในห้องเดินทาง เช่น ไม่สามารถเดินทาง ควรมาที่เดินทาง ที่ได้ อาทรา ให้เดินทางโดยไม่ได้โรงเรียนขอเดินทาง พื้นที่ห้องเดินทาง ไม่มีน้ำแข็ง โรงเรียนควรอยู่ในที่ที่มีอากาศต่ำๆ แต่เดียว ถ้ามี แหล่งน้ำหรือต้นริมน้ำ ห้องเดินทาง ให้เดินทาง ให้เดินทาง ถ้ามี ไฟฟ้าห้องเดินทางน้ำ ห้องเดินทางน้ำ ห้องเดินทาง ให้เดินทาง ถ้ามี ออกกำลังกายตามภารกิจทางการ ให้มาก ทำให้การเดินทาง ติดและเร็วขึ้น และควรระวัง “ร่องรอยน้ำดกภายในเดินทาง” 2. การเดินทาง พนักงานครุภัตติเดินทางที่จะทำการเดินทาง ตามภารกิจทางการ ต้องการของผู้เดินทาง ไม่ว่าจะเป็นเจ้า หน้าหรือเป็นผู้ช่วย ในการเดินทาง ให้เดินทาง ให้เดินทาง ให้เดินทาง ติดภัยทางชีวิต ให้เดินทาง ให้เดินทาง ให้เดินทาง ให้เดินทาง ให้เดินทาง น้ำหนักตัวมาก น้ำหนักตัวน้ำหนักตัว ให้เดินทาง ให้เดินทาง ให้เดินทาง	- ผู้สอนขอรับคำวินิจฉัย ปฏิบัติภารกิจตามเดินทาง การเดินทางในส่วนที่ ขาด พร้อมยกตัวอย่าง ประกอบ - ผู้สอนให้ผู้เรียน 3-4 คน อิภารกิจภารกิจการปฏิบัติภาร กิจภารกิจภารกิจการปฏิบัติภาร กิจภารกิจภารกิจการปฏิบัติภาร	- ให้ผู้เรียน 3-4 คน อิภารกิจภารกิจเดินทาง ในการเดินทาง ที่ได้ ในการเดินทาง - ตารางระเบียบ การทดสอบทักษะ แต่ละชนิด	- รูปภาพโรงเรือนที่ ถูกตัดส่วนและวิธี อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ ในการเดินทาง	- รูปภาพโรงเรือนที่ ถูกตัดส่วนและวิธี อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ ในการเดินทาง	

ວັດຖຸປະຕົກ ຂົງພັດທິກຣານ	ເນື້ອຫາ	ວິຊາກວດສອນແລະ ກິຈການຜູ້ສອນ	ກິຈການຜູ້ຟັງ/ ຜູ້ຮຽນ	ສຶກກາຮສອນ	ປະບົບມີນັດ
	<p>3. ການໃຫ້ອາຫານ ການໃຫ້ອາຫານເປົ້າຄວກຄຳນີ້ສຳເອົາຢູ່ອາງື່ອງເງົດ ດ້ວຍ ເຊັນ ດູກປັດທີ່ຮອບປັດເຄີຍກວ່າໃຫ້ອາຫານເນັ້ນມີທີ່ມີມາດ ເລື້ອງ ແລະ ໄຫ້ນ່ອຍ ຈຳ ວັນລະປະຮະນາພ 4-5 ກົ່ງ ຕ່ານນີ້ມີ ໂດ ເປັນແຈ້ງດ້ານນັ່ງປົດສາວນເລື່ອກສາມາກທີ່ຈະໃຫ້ອາຫານຫຼືໄປດ້ານ ຄວາມເຫນາສະນາ ແລະ ດາວວິນິ້ມັກສົດ ແລ້ວສັດທະນີຜູ້ຄົມບ້າວ ໃຫ້ ເປັດໃຈວ່າວິນິ້ມັກສົດຕົ້ນຫຼຸນໃນການຮ້ອງອາຫານ ໄດ້ແດະກວ່າມີນຳ ຕະດາໄຫ້ປົດກິນ ໄດ້ຕະດອດວາດ</p> <p>4. ການໃຫ້ອັກນ ໂຣກ ໂຣກທີ່ສຳຄັນໃນນີ້ເປົດ ໃຫ້ແກ່ ໂຣໂຄທີ່ວາຕ ແລະ ໂຣກາໂໂຣກເປົດ (ຕົກເພົ້າ) ຕໍ່ຈົ່ງ ຈົ່ງມີຄວາມຈຳປົງນິ້ນຕ້ອງ ທ່າວັນຊົ່ວນປົງກັນ ໂຣກທີ່ສອນ ເພື່ອຄວາມຕູ້ເສີ່ງ ໂດຍການທ່າ ວັກ-ຫັນກວະກິບຕົກທີ່ອໍາທາວອຍດ້ວຍຕົກຫັນຕາມອາຍຸແລະຮະບັບ ເວລາທີ່ກຳນົດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງແລະສໍາມາດນົມດ້ວຍ</p>				

1. ឈោនាថ្មីតាមរយៈការបង្កើតរូបរាងសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្កើតរូបរាង។
 2. ឈោនាថ្មីតាមរយៈការបង្កើតរូបរាងសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្កើតរូបរាង។

45-60 ថ្ងៃ

ចន្ទិក
សម្រាប់
ការបង្កើតរូបរាង

ការបង្កើតរូបរាងនៅក្នុងការបង្កើតរូបរាង
ដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងការបង្កើតរូបរាង

ខ្លួនឯងទៅក្នុងការបង្កើតរូបរាង
នៅក្នុងការបង្កើតរូបរាង

ការបង្កើតរូបរាង

วัตถุประสงค์ เชิงพัฒนารูปแบบ	เนื้อหา	วิธีการสอนและ กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมผู้เรียน/ ผู้เรียน	สื่อการสอน	ประเมินผล
มีผลงานการสอนผู้นำฯ	บทนำ “กิจกรรมตัวเลี้ยงที่สามารถทำภาระเดี่ยงได้คนทุกงาน โดยไม่ต้องเสียเวลาอุดหนา ก็ทำได้” ให้ผู้รับเรียน พูดคุย มีคุณค่าในระดับ “บันดา” ซึ่งเป็นตัวร่วงจากความหมายให้เพียงเร่งและสามารถเพิ่มพูนรูปแบบให้หักน้ำผู้เรียนหากล้ากันแล้วก็สามารถนำ “ปลูกเพิ่มรายได้” ออกไปได้	ชั้นนำ - ผู้สอนท้าทายผู้เรียน พูดคุย กับไปเพื่อสร้างความคุ้นเคย แม้จะจำนำเข้าผู้สอน	- ผู้สอนท้าทายผู้เรียน พูดคุย กับไปเพื่อสร้างความคุ้นเคย แม้จะจำนำเข้าผู้สอน	- ให้ผู้เรียน 3-4 คน ตอบคำถามร่วงเข้าบันดาและวิธีการเดินทาง	- หลังการสอน เรื่องบันดาสอน และวิธีการ เลี้ยง ก่อผู้เรียน ตามการสอน คำแนะนำให้อ่าน น้อย 3-4 คน
1. บอกความสำำโนด ของชั้นต่อนและวิธี การเดี่ยงไปติดต่อง	ความสำำโนดของชั้นต่อนและวิธีการเดี่ยง ที่ผู้สอนตั้งใจทำให้ก้าวเดี่ยง “ก่อร่างกายความสำำเร็จตามวัตถุประสงค์” ตามความต้องการของผู้เดี่ยง ซึ่งชั้นต่อนและวิธีการปฏิบัติที่ดีจะถูกต้องนั้นเป็นกำรสำคัญมาก ความสำำโนดสำหรับชั้นต่อนและวิธีการเดินทาง	ชั้นต่อน - ผู้สอนชักถามผู้เรียนที่ยกหัวข้อ ประสมการณ์ผู้เรียนมาก ปฏิบัติผ่านมาหรือที่เคยพบ มาก่อนแล้วร่องชั้นต่อนแล้ว วิธีการเดี่ยง ก่อ	- ผู้สอนชักถามผู้เรียนที่ยกหัวข้อ ปฏิบัติผ่านมาหรือที่เคยพบ มาก่อนแล้วร่องชั้นต่อนแล้ว วิธีการเดี่ยง ก่อ	- ให้ผู้เรียน 3-4 คน ตอบ คำถามร่วงเข้าบันดาและวิธีการเดินทาง ก่อผู้เรียน ตามการสอน และวิธีการ เลี้ยง ก่อผู้เรียน ตามการสอน คำแนะนำให้อ่าน น้อย 3-4 คน	- รูปภาพโครงเรื่องที่ บุกรุกตักขยะและ อุบัติเหตุ การปฏิบัติ เกี่ยวกับชั้นต่อนและวิธีการ เดี่ยง ก่อเพื่อเตรียมในส่วนที่ขาดพื้นที่ บ้านตัวอย่างประกอบ
2. บอกวิธีการปฏิบัติ เกี่ยวกับชั้นต่อนและ วิธีการเดี่ยง ไปติดต่อง	ชั้นต่อนและวิธีการเดี่ยง ก่อ 1. โรงเรือนต้องมีโรงเรือนหรือถ้าให้กันอนุ มีหลังคา ก่อต้นฟืนให้ได้ ก่อสำนวนทำบ้านแบบง่ายๆ ได้ดอง โดยใช้รากพืช ต่อหัวต่อหางในท้องถิ่น เช่น ไม้ไผ่ แห้งๆ และจาก เป็นต้น	ชั้นต่อนและวิธีการเดี่ยง - ผู้สอนอธิบายวิธีการปฏิบัติ เกี่ยวกับชั้นต่อนและวิธีการ เดี่ยง ก่อเพื่อเตรียมในส่วนที่ขาดพื้นที่ บ้านตัวอย่างประกอบ	- ให้ผู้เรียน 3-4 คน ตอบ คำถามร่วงเข้าบันดาและวิธีการ เดินทาง ก่อผู้เรียน ตามการสอน และวิธีการ เลี้ยง ก่อผู้เรียน ตามการสอน คำแนะนำให้อ่าน น้อย 3-4 คน	- รูปภาพโครงเรื่องที่ บุกรุกตักขยะและ อุบัติเหตุ การปฏิบัติ เกี่ยวกับชั้นต่อนและวิธีการ เดี่ยง ก่อผู้เรียน ตามการสอน และวิธีการ เลี้ยง ก่อผู้เรียน ตามการสอน คำแนะนำให้อ่าน น้อย 3-4 คน	- ในการเดินทาง ก่อ

ວັດທຸປະສົກ ຮົງພຸດຕິກຣມ	ແຜ່ນຫອາມ	ວິຊາການສອມເຂດ ກົດກວມຜູ້ຄອນ	ກົດກວມຜູ້ຜູ້ ຜູ້ຮຽນ	ສອກາຮອນ	ປະລິມີເມັດ
	<p>ສະຖານທີ່ຕົກລາວຢູ່ນໍ້າຄອນໄມ້ມີໜັນເຊີຍແຕະກວຮອ່ຍ່າງຈາກຕ້າ ນ້ຳນາພອດນາກວາ ເພື່ອນໍາກັນພາວີ “ໄກ໌ທີ່ຂະໜາກນາມນັ້ນມີໜັນ ພົນເລົາຈະນຳຕົ້ນຢາຍແກລນບ້າຮ່ອງເລື່ອຍໜ້າພາກທີ່ຈາກນາ ປະນາມ 4 ຊນ. ສ່ວນຄວາມຄວ້າງແຕະຄວາມຫາວອງເລີ້ມຊັ້ນຍຸກງາ ຄວາມໜ່າຍຕົນກັນຈໍານາວນໄກ໌ເລື່ອຍແຕະກວຮີ່ໃຫ້ສ່ວນໃຫ້ສ່ວນ ໃຫ້ໄກົນ ມີຮັງ ກໍາສຳຫັ້ນ ໃຫ້ແຕະກັບພົກໃຈ ມີມ່ານັກຝັນສາດ ປີ ກອນນອນສໍາກັກວົບ ໄກ່ເປັນຕົ້ນ</p> <p>2. ພັນຖາ ເກົ່າຕົ້ນ ຄວາມກາຮັດຄືເລືອກພົນຖາ ໄກ່ມີມ້າກໍາກາຮັດຍິງ ຫຼັ້ນ ຄວາມມື້າຍຸນຍະງວ່າ ຖ້ານມູນຽນແຈ້ງແຈ້ງໃຫ້ມົນກຳນົາຫັນກ ຫຼັວນາ ເລີ່ມອູກຄ່າ ແຕະເລົງຢູ່ຕົ້ນ ໂດຍຕ້າວ່າທັນທອໄວກ ແລະ ເລີ່ມຈ່າຍເປັນຕົ້ນ</p> <p>3. ກາງໄຫ້ອາຫາວ່າ ກໍາຫວຼອດຕັ້ງວ່ອນກ່ອນເຕີຍກັນຄົນ ຕ້ອງກິນ ຄາຫາກຸກ່ານແລະຕ້ອງກິນອາຫາວ່າ ໄກ່ພອເພີຍຈົຈະ ໂດຍຮັນແລະ ໄກ່ ມຸດຜົດຕັ້ງ ດາວວິນກາ ໄກ່ອາຫາວິນອ່າງສໍານ່າສົນ ໄນໃຫ້ມີຄ່ອຍ ໃຫ້ກິນອາຫາວອງ ທີ່ຍີ້ໃຫ້ກິນອົດ ອາຍາ ທາ ເພຣະນອກຈົກ ໄກ໌ຈະແກຮະແກນໄນ້ໂມແຕ້ວ ຢັ້ງທໍາໃຫ້ ກໍາເປັນໂຮຄຕ່າ ຈະ ໄດ້ຈ່າຍ ຕົວຢ່າງ</p>	<p>- ຜູ້ຄອນໄກ໌ພູ້ຮຽນອອກໃຈກ່າວເຊີງ ວິຊາການປົບປັດຕື່ບັດທີ່ບໍ່ກັນຈຳນັດຕອນ ແລະວິຊາການເລີ່ມໄກ໌</p>			

วัตถุประสงค์ เชิงพิการรรม	ผู้อaha	วิธีการสอนและ กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมชั้นฟัง/ ผู้เรียน	สื่อการสอน	ปรับเปลี่ยนผล
4. การป้องกันและรักษาโรค กีร์ปัญหาที่สำคัญที่สุดใน การ เสียง ไก่ ลือ เรื่อง โรคและพยาธิภายในต่าง ๆ ซึ่งวิธีการป้องกัน และความดูแลที่สุด คือ การศูนย์ภัณฑ์ที่ เป็นตนว่าการสร้าง เลี้ยว ให้มีอากาศถ่ายเทสะดวก การดูแลทำความสะอาดอย่างบ่อย เสมอ การใช้น้ำร้อนเพื่ออาบน้ำให้กินน้ำดื่มน้ำเวลา กินให้อาหารสด ใหม่ๆ ทุน บก. รร. การหนังสือการแพทย์ทำวิเคราะห์ ซึ่งจะมีในการ สร้างความตื่นตาน โรคไข้หวัด กีร์การทำวิเคราะห์น้ำร้อนให้กินไป ด้วยตัวบุญออย ฯ และทำตามตารางที่กำหนดสำหรับวิเคราะห์ ชนิดนั้น ๆ อย่างสม่ำเสมอ	- ตารางระบประวัติ การหมายด้น้ำร้อน เช่น แต่ละชนิด - รูปภาพวิเคราะห์ หมายด้น้ำร้อนแต่ ละวิธี				

អតិថជនការងារការបច្ចេកទេសនៃមធ្យានកិចចមេដីរដ្ឋមន្ត្រី

កត្តុម្ពោះអាមេរិក	ផ្លូវបិទក្រឡើង ចំណោម 10 - 20 គម
តាមអ្នក	ឧការការងារកម្មព្រករនៃការងារប៉ាប់ គ្រប់ពិសេសនរោងរាជរដ្ឋមន្ត្រី
ទេស	45 – 60 នាទី
វត្ថុប្រចាំឆ្នាំ	1. នកែកវាមុខមួយនៃការងារកម្មព្រករនៃកម្មកិចចមេដីរដ្ឋមន្ត្រី 2. នកែកវាមុខក្នុងការងារកម្មព្រករនៃកម្មកិចចមេដីរដ្ឋមន្ត្រី 3. នកែកប្រចាំឆ្នាំនៃការងារកម្មព្រករនៃកម្មកិចចមេដីរដ្ឋមន្ត្រី

วัดดูรังสี เชิงพฤติกรรม	น้ำหน้า	วิธีการสอนและ กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมผู้ฟัง/ ผู้เรียน	สื่อการสอน	ประเมินผล
2. บอกรักษาระบบตัวเข้ากับที่นั่น และการเดินทางไปได้ถูก ต้อง	ชั้นมหอนแมลวีส์การเดินทาง 1. การเดินทางน่อ เน้น “ด้วยเรือสี่ห้องห้องน้ำสำหรับวิธี เดินทาง การเดินทางบ่อถ้ำเป็นน้อดินหรืออ่าา ควรทำการ สูบนำออกให้หมด ก้าวเดินพืชและศัตรูของปลาที่ทำหาย เสียออก เช่น พากต่างๆ และ บริเวณทุ่นพืชชื้น รอ และปรับสภาพความเป็นกรดเป็นด่างของดินรอบบ่อ ปล่อย น้ำตามแต่สูงแค่ไหน 3-4 สีดาห์ แล้วจึงถูบ้าน้ำ ส่วนที่เป็นน้อดูให้มหัศจญาณเตรียมควร รอตัวญี่ปุ่นมา ปล่อยหากแสดงเดดทิ้งไว้ 3-4 สีดาห์ และจึงค่อยถูบ้าน้ำ ทุนาดูของน้อและแล้วแต่ความเหมาะสม 2. การซีเรียฟันน้ำดี ให้จะสีลมอยู่ที่บ้านสอง ประภาก คือ ปลากินพืช เช่น พวงปลานิด ปลาใน ปลากะเพรา ฯลฯ ก็นมีปลาและกินเนื้อห้องกินสัตว์ เช่น จำพวกปลาดุก ปลาช่อน ฯลฯ ด้วยน้ำผู้เลี้ยงควรเลือกประภากเลี้ยงตามความ เหมาะสมและควรดูดองการ การปล่อยปลาลงเตียงในบ่อไม่ ควรปล่อยให้มีจำนวนมากเกินไป เพราะปลาจะกินกันทำให้ การเจริญเติบโตได้ไม่ดีทั่วทั่ว	- ผู้สอนอธิบายความสำคัญ เพิ่มเติมในส่วนที่ขาด พร้อม ยกตัวอย่างประกอบ	- ผู้สอนอธิบายความสำคัญ เพิ่มเติมในส่วนที่ขาด พร้อม ยกตัวอย่างประกอบ	- ผู้เรียน 3-4 คน อภิปราย วิธีการปฏิบัติที่ยากขึ้น ตอน隅ตะวันออกเฉียงใต้	ตอบคำถาม “ได้” อย่างน้อย 3-4 คน

วัตถุประสงค์ เชิงพัฒนรرم	เนื้อหา	วิธีการสอนและ กิจกรรมผู้สอน	กิจกรรมผู้เรียน/ ผู้ช่วย	ต้องการสอน	ประเมินผล
3. ภารกิจการ วิธีการ ให้อาหารสำหรับปลาที่ทำการเลี้ยงน้ำ ^๓ ควรพิจารณาให้สอดคล้องกับประภภาพของปลาที่เลี้ยงดูฯ เช่น ปลา金 المنอาหาร ให้อาหารสำหรับปลา金หนูจะเป็นอาหารสำเร็จรูปอาหารสำเร็จที่ได้ส่วนบุบลินพืชที่นักศึกษาไว้ในครัวที่จะให้อาหารรับประทานพืช จะเป็นอาหารสำเร็จหรืออาหารสดๆ ได้ การให้อาหารวนดาในแต่ละครั้งนั้นผู้ดูแลยังควรสังเกตดูว่าปลา金เพียงพอหรือไม่ โดยการห่วงโซ่ให้เดินสังข์ทุกวันปลากินเหลวเมื่ออาหารลดลงอยู่บ้านน้อมหรือไม่ ถ้ามีร่องรอยที่จะแสดงปริมาณการให้อาหารลง เด็กทั้งวันอาหารลงไม่ได้สักพักอาหารหมดลงอย่างไรที่ให้บ้านน้อมริมแปลงน้ำไม่เพียงพอสำหรับปลาที่เลี้ยง ควรเพิ่มปริมาณอาหารให้อาหารอีก ซึ่งควรระวังในคราวที่ให้อาหารไม่ควรให้อาหารในปริมาณมากจนอาหารเหลือซึ่งอาจทำให้เหลือมนุษย์ทำให้น้ำเสียได้away นอกจากนั้นควรให้อาหารเสริมรรรมชาติตัวเป็น พากปลากหอนหนรรร์เมืองต่างๆ โดยอาจติดตั้งไฟฟ้อล์ล์เมล์ในบ่อห้ามรบกีดขวาง และการให้เศษผักผลไม้ที่เหลือจากการบริโภคหรือที่เหลือจากเบลงปุกพืช การใส่ปุกคอกและปุกหมักลงในบ่อเลี้ยงเพื่อให้กัดเพลิดตอนเย็นอาหารสำหรับปลา เป็นอีกวิธีที่จะช่วยเติมอาหารให้กับปลาที่เลี้ยง	3. ภารกิจการ วิธีการ ให้อาหารสำหรับปลาที่ทำการเลี้ยงน้ำ ^๓ ควรพิจารณาให้สอดคล้องกับประภภาพของปลาที่เลี้ยงดูฯ เช่น ปลา金 المنอาหาร ให้อาหารสำหรับปลา金หนูจะเป็นอาหารสำเร็จรูปอาหารสำเร็จที่ได้ส่วนบุบลินพืชที่นักศึกษาไว้ในครัวที่จะให้อาหารรับประทานพืช จะเป็นอาหารสำเร็จหรืออาหารสดๆ ได้ การให้อาหารวนดาในแต่ละครั้งนั้นผู้ดูแลยังควรสังเกตดูว่าปลา金เพียงพอหรือไม่ โดยการห่วงโซ่ให้เดินสังข์ทุกวันปลากินเหลวเมื่ออาหารลดลงอยู่บ้านน้อมหรือไม่ ถ้ามีร่องรอยที่จะแสดงปริมาณการให้อาหารลง เด็กทั้งวันอาหารลงไม่ได้สักพักอาหารหมดลงอย่างไรที่ให้บ้านน้อมริมแปลงน้ำไม่เพียงพอสำหรับปลาที่เลี้ยง ควรเพิ่มปริมาณอาหารให้อาหารอีก ซึ่งควรระวังในคราวที่ให้อาหารไม่ควรให้อาหารในปริมาณมากจนอาหารเหลือซึ่งอาจทำให้เหลือมนุษย์ทำให้น้ำเสียได้away นอกจากนั้นควรให้อาหารเสริมรรรมชาติตัวเป็น พากปลากหอนหนรร์เมืองต่างๆ โดยอาจติดตั้งไฟฟ้อล์ล์เมล์ในบ่อห้ามรบกีดขวาง และการให้เศษผักผลไม้ที่เหลือจากการบริโภคหรือที่เหลือจากเบลงปุกพืช การใส่ปุกคอกและปุกหมักลงในบ่อเลี้ยงเพื่อให้กัดเพลิดตอนเย็นอาหารสำหรับปลา เป็นอีกวิธีที่จะช่วยเติมอาหารให้กับปลาที่เลี้ยง	กิจกรรมผู้เรียน/ ผู้ช่วย	ต้องการสอน	ประเมินผล	

แบบสัมภาษณ์ผู้ป่วยจิตเภทเรื่องที่เข้าร่วมกิจกรรมฝึกสอนทักษะการงานพื้นฐานอาชีพ
เรื่อง การให้ความรู้การทำการทำเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง
ศูนย์พัฒนาระดับตอนตู้ โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ทดสอบความรู้การทำการทำเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง
ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป

- 1 ชื่อ.....สกุล.....
- 2 อายุ.....ปี
- 3 สถานภาพสมรส

โสด

คู่

หม้าย

หย่า, ร้าง

แยกกันอยู่

4 การศึกษา

ไม่ได้เรียน

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ปริญญาตรี

5 อาชีพ

รับราชการ

รัฐวิสาหกิจ

เกษตรกรรม

ค้าขาย

รับจำนำ

ทำงานบ้าน

วางแผน

อื่นๆ(ระบุ.....)

- 6 จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษา ครั้ง
- 7 จำนวนวันที่อยู่ในโรงพยาบาล..... วัน(ครั้งสุดท้ายนับจากวันที่มาอยู่รักษาจนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม)
- 8 ท่านเคยเข้ารับการผ่าตัดอาชีวบำบัดหรือไม่
เคย
ไม่เคย
- 9 ท่านเคยทำการเกย์ตรมาก่อนหรือไม่
เคย
ไม่เคย
- 10 ระดับสมรรถภาพผู้ป่วย (ประเมินตามแบบประเมินสมรรถภาพผู้ป่วยจิตเกท กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ประเมินโดยเจ้าหน้าที่)
ระดับที่ 1
ระดับที่ 2
ระดับที่ 3

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ทดสอบความรู้การทำการเกษตรเศรษฐกิจพอเพียง
คำสั่ง จะเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว (ข้อละ 1 คะแนน)

1. ข้อใดเป็นการทำเกษตรกรรม

- ก. การปลูกผัก , เลี้ยงเป็ด , เลี้ยงไก่
- ข. การกวาดบ้าน , ถูบ้าน
- ค. การพับถุงกระดาษ
- ง. การทอเสื่อ

2. ข้อใดเป็นการทำการเกษตรแบบผสมผสาน

- ก. การปลูกข้าวเพียงอย่างเดียวในพื้นที่นา
- ข. การทำการเกษตรหลายอย่างในพื้นที่แปลงเดียวกัน
- ค. การเลี้ยงเป็ดเพียงอย่างเดียว
- ง. การปลูกมะม่วงเพียงอย่างเดียวในพื้นที่แปลงปลูก

3. ข้อใดเป็นการทำการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง

- ก. การทำนาปลูกข้าวพื้นที่มากๆ เพื่อไว้ขาย
- ข. การปลูกมะม่วงพื้นที่มากๆ เพื่อไว้ขาย
- ค. การปลูกผัก เลี้ยงเป็ดไก่ ไว้กินในครัวเรือนมี เหลือค่อยไว้ขาย
- ง. การปลูกผักพื้นที่มากๆ เพื่อเก็บไว้ขาย

4. ข้อใดเป็นการเตรียมพื้นที่แปลงก่อนปลูกพืชขั้นตอนแรก

- ก. การบุบพรุนดิน เก็บเศษไม้ ตอไม้ และวัชพืชออกจากพื้นที่แปลงปลูก
- ข. การหัวน้ำปูยลง ไปบนพื้นที่แปลงปลูก
- ค. การระดน้ำพื้นที่แปลงปลูกให้ชุ่ม
- ง. การหัวน้ำเมล็ดลงปลูกเลย

5. การบุบพรุนพลิกกลับชั้นดินตากแสงแดดเพื่อฆ่าเชื้อโรคและไปเมล็ดศัตรูพืชควรตากนานเท่าไร

- ก. ประมาณ 3 วัน
- ข. ประมาณ 5 วัน
- ค. ประมาณ 1 สัปดาห์
- ง. ประมาณ 3 – 4 สัปดาห์

6. ข้อใดจัดเป็นพืชจำพวกไม้ผล
- มะม่วง
 - พริก
 - แตงกวา
 - กระเทียม
7. ข้อใดเป็นวิธีการขุดหลุมเตรียมปลูกไม้ผลที่ถูกต้อง
- ควรขุดหลุมให้มีขนาดกว้าง 50 ซม. ยาว 50 ซม. และลึก 50 ซม. เป็นอย่างน้อย
 - ขุดหลุมให้มีขนาดพอที่จะนำต้นไม้ผลลงปลูกได้
 - ขุดให้มีขนาดเท่าไรก็ได้
 - ไม่จำเป็นต้องขุดหลุม
8. ข้อใดเป็นการเตรียมหลุมก่อนปลูกไม้ผลที่ถูกต้อง
- รองกันหลุมที่ขุดไว้ด้วยห่อนไม้
 - รองกันหลุมที่ขุดไว้ด้วยดินผสมปุ๋ยหมักและปุ๋ยคอก
 - รองกันหลุมที่ขุดไว้ด้วยก้อนหิน
 - รองกันหลุมที่ขุดไว้ด้วยปูนซีเมนต์
9. ข้อใดเป็นการปลูกไม้ผลที่เพาะเลี้ยงกิ่งพันธุ์คิในถุงพลาสติกคำลงแปลงปลูกที่ถูกต้อง
- ควรแกะหรือฉีกถุงพลาสติกคำออกแล้วค่อยนำลงปลูกในหลุมที่เตรียมไว้
 - นำลงปลูกในหลุมที่เตรียมไว้ทั้งถุงพลาสติกคำ
 - ใช้มือถอนต้นกิ่งพันธุ์คิออกจากถุงพลาสติกคำแล้วนำไปปลูกในหลุมที่เตรียมไว้
 - หักเอาเฉพาะยอดคำนำไปปลูกในหลุมที่เตรียมไว้
10. ข้อใดจัดเป็นพืชจำพวกพืชผัก
- มะนาว
 - แตงกวา
 - กล้วย
 - มะเขือ

11. การปลูกพืชผักส่วนมากนิยมใช้วิธีการปลูกแบบใด

- ก. การเพาะเมล็ด
- ข. การใช้ยอดปลูก
- ค. การใช้ลำต้นปลูก
- ง. การใช้รากปลูก

12. ข้อใดเป็นการปลูกพืชผัก เช่น ในแปลงปลูกไม้มีผลที่ถูกต้อง

- ก. การปลูกมะนาวระหว่างแตรแปลงปลูกมะม่วง
- ข. การปลูกมะเขือเทศระหว่างแตรแปลงปลูกขนุน
- ค. การปลูกฟรั่งระหว่างแตรแปลงปลูกมะขาม
- ง. การปลูกไฝระหว่างแตรแปลงปลูกกระท้อน

13. การปลูกพืช เช่น คือข้อใด

- ก. การปลูกพืชอายุเกินเกี่ยวสั้นระหว่างแตรพืชหลัก
- ข. การปลูกมะนาวให้เต็มพื้นที่แปลงปลูก
- ค. การปลูกแตงกวาให้เต็มพื้นที่แปลงปลูก
- ง. การปลูกฟรั่งให้เต็มพื้นที่แปลงปลูก

14. ข้อใดเป็นการปฏิบัติหลังการปลูกพืชเสร็จเรียบร้อย

- ก. การทำการรดน้ำให้ชุ่ม
- ข. ควรใส่ปุ๋ยเลย
- ค. ควรพ่นยาแมลงเลย
- ง. เมื่อปลูกเสร็จไม่ต้องทำอะไรเลย

15. ข้อใดเป็นปุ๋ยคอก

- ก. เศษใบไม้
- ข. เศษห่อนไม้
- ค. กาบมะพร้าว
- ง. ขี้วัว ขี้ควาย

16. ข้อใดจัดเป็นปุ่ยเคมี

- ก. ชี๊ทไก่, ชี๊คવาย
- ข. เศษขยะ
- ค. เศษใบไม้แห้ง
- ง. ปุ่ยเป็นเม็ดที่มีขายตามร้านค้าในตลาด

17. ข้อใดเป็นการกำจัดวัชพืช

- ก. การถอน ด้วยหัตถ์ออกจากแปลงปลูกพืช
- ข. การห่วนไส้ปุ่ยแปลงปลูกพืช
- ค. การระดน้ำแปลงปลูกพืช
- ง. การพ่นยาฆ่าแมลง

18. ข้อใดเป็นสัตว์เดี้ยงໄว่เพื่อกินในครัวเรือน

- ก. ช้าง, ม้า
- ข. หมา, แมว
- ค. ปลา, เป็ด, ไก่
- ง. งู, หนู

19. สิ่งสำคัญประการแรกในการเริ่มเดี้ยงเป็ดและเดี้ยงไก่คือ

- ก. ต้องมีเล้าเป็ด เล้าไก่ ก่อน
- ข. ต้องมีไข่เป็ด ไข่ไก่ ก่อน
- ค. ต้องมียาป้องโรคเป็ด โรคไก่ ก่อน
- ง. ต้องมีอาหารเป็ด อาหารไก่ ก่อน

20. ข้อใดเป็นลักษณะพันธุ์เป็ดและพันธุ์ไก่ที่เราควรนำมาเลี้ยง

- ก. เดี้ยงง่าย โตเร็ว
- ข. เดี้ยงยากโตช้า
- ค. เป็นโรคง่าย
- ง. ผอมโซเหงาซึม

21. ข้อใดเป็นอาการที่แสดงว่าเป็ดไก่ที่เราเลี้ยงเป็นโรค

- ก. เป็ดไก่ขาหัก
- ข. เป็ดไก่ตาบอด
- ค. เป็ดไก่เหงา ซึม ไม่กินอาหาร
- ง. เป็ดไก่ปีกหัก

22. ข้อใดเป็นการป้องกันเป็ดและไก่ที่เราเลี้ยงไว้ไม่ให้เกิดโรค

- ก. การทำหรือหยดวัคซีน
- ข. การตัดปลายปากเป็ด , ไก่
- ค. การตัดเล็บเป็ด , ไก่
- ง. การตัดปลายปีกเป็ด , ไก่

23. การเลี้ยงเป็ด และไก่ ถ้าอยากให้ไตเร็วควรทำอย่างไร

- ก. ควรมีการให้อาหาร เป็ด ไก่ กินอย่างสม่ำเสมอ
- ข. การปล่อยให้เป็ด ไก่ หากินเองตามธรรมชาติ
- ค. การให้เป็ด ไก่ กินเศษใบไม้แห้ง
- ง. การให้เป็ด ไก่ กินเศษก้อนหินกรวดเล็กๆ

24. การเตรียมบ่อเพื่อเลี้ยงปลาโดยปูนขาวเพื่ออะไร

- ก. ความสวยงามของบ่อเลี้ยงปลา
- ข. ปรับสภาพดินและน้ำ เชื้อภายในบ่อเลี้ยงปลา
- ค. เป็นอาหารปลา
- ง. ให้รู้ขอบเขตของบ่อเลี้ยงปลา

25. ข้อใดคือเป็นการเลี้ยงปลาที่ถูกต้อง

- ก. ซื้อปลาจากตลาดมากิน
- ข. นำลูกปลามาปล่อยลงในบ่อให้อาหารสม่ำเสมอ
- ค. หาปลาจากลำคลองนานาชัย
- ง. เพื่อนบ้านนำปลามาให้กิน

แบบเกณฑ์ประเมินสมรรถภาพผู้ป่วยจิตภาพ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

1. ความคิดเห็นต่อผู้อื่นและสังคม

1. มีความหวาดระแวง กลัวคนมาทำร้าย
2. ยังมีความหวาดระแวง กลัวคนมาทำร้ายเป็นครั้งคราว
3. คิดว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
4. มีความต้องการเข้าสังคม
5. คิดช่วยเหลือผู้อื่นได้

2. ความสามารถในการควบคุมอารมณ์

1. ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ เช่น โกรธ กลัว ไม่ยินดีในร้าย หรือแสดงอารมณ์ไม่เหมาะสม
2. ยังมีความหงุดหงิด และแสดงอารมณ์ไม่เหมาะสมเป็นครั้งคราว
3. พ้อจะควบคุมได้บ้าง เช่น รู้จักฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
4. ควบคุมอารมณ์ได้
5. แสดงอารมณ์เหมาะสม

3. ความสามารถในการสื่อสาร

1. ไม่พูดกับใครเลย ตาม – ไม่ตอบ
2. ถามคำ – ตอบคำ
3. ร่วมสนทนากับผู้อื่นเป็นครั้งคราว
4. ร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้
5. ร่วมเสนอความเห็นให้คำแนะนำกับผู้อื่นได้

4. การแสดงออกทางวิชา

1. พูดจาถ้าร้าว ช่มชู่
2. พูดจาไม่ไพเราะ ไม่น่าฟัง
3. พูดจาไฟเราะ
4. ใช้คำพูดได้เหมาะสมกับกาลเทศะ
5. รู้จักทักษะ ถามทุกๆสุขของผู้อื่น และถูกกาลเทศะ

5. ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกทางท่าทาง

1. แยกตนเอง หรือถ้าร้าว ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน
2. ทำงานความพอใจของตนเองอย่างไม่เหมาะสม
3. แสดงการรับรู้การทักทายจากผู้อื่น
4. ต้อนรับผู้ที่มาเยี่ยมเยียนได้
5. แสดงความยินดีอย่างเต็มใจ

6. การแสดงออกทางท่าทาง

1. ดูร้าย ท่าทีไม่เป็นมิตร
2. ท่าทีไม่เป็นมิตร
3. สนับสนุน ยิ้มเย้ม แจ่มใส
4. สุภาพ อ่อนโยน
5. สุภาพ อ่อนโยน และกระตือรือร้น

ความสามารถในการเข้าสังคม

1. ไม่ยอมให้ผู้อื่นเข้าไปใกล้
2. ไม่ยุ่งกับใคร
3. สนใจสนม เนพะคนในครอบครัว / หรือในตึกผู้ป่วย
4. ร่วมงานบุญกุศล / เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ
5. รู้จักการยาทในสังคม

8. การรับประทานอาหาร

1. รับประทานอาหารเองไม่ได้
2. รับประทานอาหารเองได้ แต่ต้องค่อยกระดุ้น
3. รับประทานอาหารเองได้ โดยไม่ต้องค่อยกระดุ้น
4. จัดอาหารรับประทานเองได้ และเก็บล้างทำความสะอาดตัว
5. จัดอาหารรับประทานเองได้ และช่วยเหลือผู้อื่นได้

9. การดูแลสุขภาพอนามัยส่วนตัว

1. ดูแลสุขภาพอนามัยส่วนตัวไม่ได้ เช่น ไม่อานน้ำ ไม่แปรงฟัน ไม่เปลี่ยนเสื้อผ้า
2. ต้องบอกให้ทำความสะอาด เช่น อานน้ำ แปรงฟัน เปลี่ยนเสื้อผ้า
3. สามารถดูแลความสะอาดตัวเองได้ เช่น อานน้ำ แปรงฟัน เปลี่ยนเสื้อผ้า
4. สามารถซักเสื้อผ้าของตัวเองได้ และเก็บเข้าที่ได้
5. สามารถดูแลสุขอนามัยของคนอื่นได้

10. การช่วยเหลืองานบ้าน / ตึกผู้ป่วย

1. ไม่ยอมทำอะไรเลย
2. รู้จักช่วยเหลืองานบ้านแต่ต้องค่อยกระดุ้น
3. ช่วยเหลืองานบ้านได้ตามที่ได้รับมอบหมาย
4. รู้จักช่วยเหลืองานบ้าน และจัดข้าวของให้เป็นระเบียบ
5. จัดหา ดูแล บำรุงรักษาบ้านและของใช้ในบ้านได้

11. ความสามารถประกอบอาชีพ

1. ไม่สามารถในการประกอบอาชีพ
2. ประกอบอาชีพร่วมกับคนอื่น ได้ แต่ต้องคอยดูแล
3. ประกอบอาชีพร่วมกับคนอื่น ได้ แต่ไม่ต้องดูแล
4. ประกอบอาชีพเลี้ยงตัว ได้โดยลำพัง
5. ประกอบอาชีพเลี้ยงตัว ได้โดยลำพังและเลี้ยงดูผู้อื่น ได้

12. ความสามารถในการเคลื่อนที่ภายในบ้าน / โรงพยาบาล

1. เดินเรื่อยเปื่อย ไม่รู้จักทิศทาง
2. เดินไปมาในบ้าน ได้อย่างมีจุดหมาย
3. เดินทางไปสถานที่ไกล ๆ หรือคุ้นเคย ได้
4. สามารถเดินทางไปไหน ได้โดยอิสระอย่างมีจุดหมาย ด้วยตนเอง
5. สามารถบอกทิศทางแก่ผู้อื่น ได้อย่างเหมาะสม

การนับคะแนน

1. คะแนนในแต่ละข้อเท่ากับ หมายเลขอหน้าคำตอบนั้น ๆ
2. หาค่าเฉลี่ยของคะแนน โดยรวมคะแนนที่ได้ทั้งหมด หารด้วย 12

ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้

- ถ้า < 2.41 ผู้ป่วยระดับที่ 1
 2.41 – 3.40 ผู้ป่วยระดับที่ 2
 และ > 3.40 ผู้ป่วยระดับที่ 3

หมายเหตุ

ระดับที่ 1 ผู้ป่วยอาการรุนแรงเป็นผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตัวเอง ไม่ได้ รบกวนความสงบของผู้อื่น หรือเป็นผู้ที่อยู่ตามลำพัง ไม่ยุ่งกับใคร

ระดับที่ 2 ผู้ป่วยอาการทุเลาปานกลาง เป็นผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตัวเอง ได้บ้าง และอยู่ร่วมผู้อื่น ได้บ้าง แต่ยังมีอาการทางจิตเหลืออยู่บ้าง

ระดับที่ 3 ผู้ป่วยอาการทุเลามาก ผู้ป่วยพึ่งตนเอง ได้หรือประกอบอาชีพเลี้ยงตนเอง ได้ อาจช่วยเหลือผู้อื่น ได้